

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรม
ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

พจน์ พงศ์ศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันทรกุล)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กุศล อีสดูลย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันทรกุล)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กุศล อีสดูลย์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ทั้งให้คำปรึกษาเป็นอย่างดียิ่งจาก ดร.อุบวิทย์ สุวคันทรกุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และดร. กุศล อีสตุลย์ กรรมการควบคุม ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร กรรมการสอบปากเปล่า และ รศ. ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ เป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนให้แนวทางในการตรวจแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกทราบดีว่าเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ปัญญา ผิวเกลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญด้านครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อาจารย์สุจิตต์ รัชเฝ้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย อาจารย์สรพงษ์ ศรีวินิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีวศึกษาอุตสาหกรรม ผศ.ผกาศรี เย็นบุตร ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ที่ให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมรุ่น อุตสาหกรรมศึกษาพิเศษ 4 ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ตลอดจนเป็นกำลังใจให้การสนับสนุน ช่วยอำนวยความสะดวกทุกประการ จนปริญญานิพนธ์สำเร็จลงไปได้ด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการแก่ผู้มีความสนใจ ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้นี้ ขอมอบความดีทั้งหลายนี้เพื่อสนองคุณบิดามารดา ที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จลงไปได้ด้วยดียิ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

พจน์ พงศ์ศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2 เอกสารด้านงานวิจัย	
ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา	8
นโยบายด้านการปกครองโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา	13
นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนด้านวิชาการ	18
นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายในโรงเรียน	20
นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายนอกโรงเรียน	21
ความรู้ด้านพฤติกรรมของนักเรียน	23
พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ	25
พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน	25
พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน	26
บทบาทหน้าที่ของครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 การดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
การกำหนดประชากร	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การสร้างเครื่องมือ	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย	53
	ความสำคัญของการศึกษาวิจัย	53
	สมมุติฐานของการวิจัย	53
	ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	54
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	55
	สรุปผลการศึกษาวิจัย	55
	อภิปรายผล	56
	ข้อเสนอแนะ	62
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป	63
	บรรณานุกรม	64
	ภาคผนวก	65
	ภาคผนวก ก ตารางแสดงจำนวนประชากรและขนาดโรงเรียน.....	71
	ภาคผนวก ข หนังสือแนะนำและแบบสอบถาม	73
	ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	88
	ประวัติย่อผู้วิจัย	89

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากร	36
2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร	42
3 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อ นโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านรวม 3 ด้าน	43
4 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองด้านวิชาการ	44
5 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน	45
6 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน	47
7 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน	48
8 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านวิชาการ	49
9 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายในโรงเรียน	50
10 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายนอกโรงเรียน	51

11	ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการปกครองของโรงเรียนและพฤติกรรม ของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร	52
12	ตารางแสดงจำนวนประชากรและขนาดโรงเรียน	71
13	ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	88

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นระบบหนึ่งของสังคม ส่วนการอาชีวศึกษาเป็นระบบย่อยของระบบการศึกษาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรในสังคม เพราะการศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติ ให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต การศึกษาเป็นกลุ่อย่างหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการลงทุนทางการศึกษาของมนุษย์เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่า และคุณภาพของมนุษย์ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป (จิระ หงส์ลดารมภ์. 2532 : 118) ในสภาพสังคมที่กำลังมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า และมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนั้น มีความต้องการกำลังคนด้านเทคนิคและอาชีวะ ซึ่งเป็นแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศเพิ่มมากขึ้นการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้ามั่นคงนั้นจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย ซึ่งสมาชิกในสังคมทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีการร่วมมือกันอย่างพร้อมเพรียง จึงจะทำให้การจัดการศึกษาระดับนี้ของประเทศชาติบรรลุผลตามต้องการได้ และเป็นที่ยอมรับกันว่าภาคเอกชนมีความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรัฐก็ได้มีนโยบายในการส่งเสริม และสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามาโดยตลอด ดังเช่นปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 หมวด 3 ข้อ18 ก็ระบุว่าส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น ให้อิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการสามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการทรัพยากรการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 21)

จะเห็นได้ว่าทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ การศึกษาทำให้เกิดทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ในสภาวะปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในสังคมด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการทางสังคม การอาชีวศึกษานั้นจะมีทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งจะเป็นการเตรียมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถ ทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่อเป็นแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศ.

จากสภาพปัจจุบันที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอว่า ยังมีปัญหาด้านความประพฤติ และการทำผิดทางวินัยของนักเรียนนักศึกษาทั้งในเรื่องความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ และประเภทฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมืองอาทิ การหลบหนีการเรียน การแต่งกายที่ผิดระเบียบ และการมั่วสุมตามสถานเริงรมย์ รวมทั้งปัญหาการก่อการทะเลาะวิวาท การยกพวกทำร้ายร่างกาย กันระหว่างโรงเรียนจนถึงขั้นบาดเจ็บและเสียชีวิตซึ่งเป็นที่เปิดเผยในสื่อมวลชนอยู่เนือง ๆ และส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะกรุงเทพ ฯ เป็นเมืองใหญ่ มีความเจริญในทุกด้านและมีสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งธุรกิจบริการและธุรกิจการบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นแหล่งดึงดูดให้เยาวชนเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้กลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชนในลักษณะที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการเป็นศูนย์กลางของการศึกษาทุกระดับ พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างก็พยายามส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษ หรือย้ายถิ่นที่อยู่เข้ามา เมื่อเด็กหรือเยาวชนในวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยรุ่นบางส่วนไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือมีปัญหาทางครอบครัว ขาดสิ่งยึดเหนี่ยวด้านจิตใจหรือขาดผู้เหนี่ยวรั้งทางด้านความประพฤติ เมื่อเข้ามาอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมของสังคมที่มีสิ่งเฝ้ายวนต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ก็อาจจะถูกชักจูงไปในทางเสียหายได้โดยง่าย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนนักศึกษาปรับตัวไม่ทัน และก่อให้เกิดความไม่สมดุลของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านความไม่สมดุลระหว่างการพัฒนาทางวัตถุกับทางจิตใจ ซึ่งจากสภาพปัจจุบันปัญหาในด้านการพัฒนาจิตใจ (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541-2542:1) พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนที่ไม่เหมาะสมนั้นถือเป็นปัญหาทางสังคมประการหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายทั้งในด้านบุคคลและทรัพย์สิน พฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม ดังนั้นทางด้านการศึกษานอกจากการศึกษาหาความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการแล้วควรจะต้องมีการอบรมดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นบุคลากรที่ดีของสังคมควบคู่กันไปด้วย

จากข่าวที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนต่าง ๆ บ่อยครั้ง อาทิ เช่น นักเรียนยกพวกตีกัน เยาวชนติดยาเสพติด การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การปล้น จี้ ฉกชิง วิ่งราว เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมานี้อาจจะมาจากสาเหตุหลายประการสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งคือ เป็นผลกระทบเนื่องมาจากการจัดการศึกษาในโรงเรียนที่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ปล่อยให้เด็กมีเวลาว่างมากเกินไป ถูกเคี่ยวเข็ญให้เรียนหนังสือการจัดการเรียนการสอนไม่สนองต่อความต้องการของนักเรียน หากโรงเรียนได้เข้าใจและรู้จักวิธีที่จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ความเปลี่ยนแปลง และความต้องการของนักเรียนแล้ว อาจชักจูงนักเรียนไปในแนวทางที่โรงเรียนและสังคมต้องการได้ง่ายขึ้น การจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการของนักเรียนและฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และเป็นการเสริมนักเรียนทางด้านวิชาการด้วยคือ กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนนั่นเอง ความ

เหมาะสม ประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จะจัดขึ้นนั้น จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนจากผู้บริหารสถานศึกษา และได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (เซาว์น มณีวงศ์ .

2541 : 115) คนที่ไม่มีวินัยจึงสร้างปัญหาให้กับสังคมอย่างมาก ฉะนั้นการที่คนจะมีวินัยต้องเริ่มจากบ้านและโรงเรียนเป็นต้นไป และโดยความเชื่อพื้นฐานของรัฐที่ว่าการศึกษา นับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดการศึกษาในอนาคตจะต้องมีความยืดหยุ่น และสามารถปรับเข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี จึงต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และทักษะในการประกอบอาชีพ การจัดการศึกษาจะไม่เพียงแต่ผลิตกำลังคนเพื่อสนองตอบความต้องการด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่จะรวมไปถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นผู้มีความรับผิดชอบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 5) โรงเรียนถือเป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่จะช่วยดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม เพื่อดำรงชีวิตร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข จากสภาพปัจจุบันนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีการก่อปัญหาในด้านความประพฤติ การกระทำความผิดวินัยของโรงเรียนและผิดกฎหมายบ้านเมือง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จึงถือว่ามีความเสี่ยงมากในด้านการปกครอง เพื่อควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามนโยบายการปกครองที่โรงเรียนได้กำหนดไว้

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมซึ่งจะต้องควบคุม แก้ไข และป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ช่วยวางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับปรุงตัวที่ดี ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม และระเบียบของสังคมปัญหาระเบียบวินัยเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ มีความสำคัญเป็นอันมาก น่าที่จะได้รับความสนใจ เอาใจใส่จากบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะต้องมีนโยบายและจริงจังต่อเรื่องนี้เป็นพิเศษ นอกจากนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลอื่น ๆ อาทิเช่น ครูอาจารย์ บิดามารดา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่รัฐบาล และผู้บริหารระดับสูงของประเทศ ซึ่งควรจะได้วางนโยบายและแนวปฏิบัติชัดเจนในแต่ละระดับ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนมีหลายชนิดดังที่ งานวิจัยของ สวัสดิ์ ชัยโอภาส ได้ศึกษาและพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในโรงเรียนนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่เป็นปัญหาซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วมีผลกับตัวนักเรียนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกมาไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม ไม่ขัดต่อระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่ทำให้ครูคนใดคนหนึ่งไม่พอใจ แต่เป็นภัยต่อสุขภาพจิตของนักเรียนเอง และอาจแสดงออกอย่างรุนแรงได้ เช่น เด็กเชื่องซึม เหม่อ ใจลอย ไม่ชอบสูงส่งกับใคร เก็บตัว เป็นต้น ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นหรือสังคมของโรงเรียน ปัญหาชนิดนี้จะกลายเป็นปัญหาของโรงเรียน เช่น การหนีเรียน การทะเลาะวิวาท การฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน การไม่ยอมทำการบ้าน เป็นต้น ยิ่งกว่านั้นจากพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ปรากฏโดยทั่วไปพบว่า นักเรียนได้ประพฤติดุระเบียบวินัยของโรงเรียนในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ แต่งกายผิดระเบียบ หนีโรงเรียน มาเรียนสาย

ไม่เอาใจใส่ในการเรียน มั่วสุมในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ประพฤติตนเป็นนักเลงอันธพาล ดื่มสุรายาเมา สูบฝิ่น กัญชา ยาเสพติด ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ลักขโมย ประกอบอาชญากรรม ขาดความสามัคคี ขาดความเคารพเชื่อถือในตัวครู อาจารย์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้หากพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะเห็นว่าเกิดมาจากเหตุทั้งสิ้น ซึ่งมีที่มาของสาเหตุที่แตกต่างกัน (สวัสดิ์ ชัยโอภาส. 2513 : 13-18) นโยบายการปกครองที่เคร่งครัดเกินไปอาจมีผลทำให้ผู้เรียนไม่ยอมเข้าเรียนโดยไปมั่วสุมและประพฤติตนไม่เหมาะสมที่อื่น ส่วนนโยบายการปกครองที่หย่อนยานเกินไปจะทำให้นักเรียนกลายเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่สามารถประพฤติตนตามกฎระเบียบที่วางไว้ได้ การกำหนดนโยบายการปกครองของโรงเรียนนั้น จะต้องมีการศึกษาสภาพปัญหาทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียนก่อนว่ามีในด้านใดบ้างปัญหาด้านไหน โดยมีการกำหนดนโยบายการปกครองหลัก และนโยบายการปกครองเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะด้านเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์

จากองค์ประกอบและสาเหตุสำคัญต่าง ๆ ของนโยบายการปกครองโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 3 ด้านคือ พฤติกรรมทางด้านวิชาการ, พฤติกรรมภายในโรงเรียน, พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาว่า ครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละด้านอย่างไร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบายและปรับปรุงการปกครองของโรงเรียน ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม ได้อีกทางหนึ่งต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่ต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ พฤติกรรมทางด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จะได้ข้อมูลใช้ในการกำหนดนโยบายและการปรับปรุงการปกครองของโรงเรียน ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครู

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้านดังนี้

1.1 พฤติกรรมทางด้านวิชาการ

1.2 พฤติกรรมภายในโรงเรียน

1.3 พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน

2. ศึกษานโยบายการปกครองของโรงเรียน ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 นโยบายการปกครองด้านวิชาการ

2.2 นโยบายการปกครองภายในโรงเรียน

2.3 นโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร การวิจัยนี้ใช้ประชากรที่เป็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 โรงเรียน ประกอบไปด้วย โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 7 โรงเรียน มีครูจำนวน 180 คน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 8 โรงเรียน มีครูจำนวน 340 คนโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 10 โรงเรียน มีครูจำนวน 900 คน รวมทั้งสิ้น 1,420 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น คือ นโยบายการปกครองของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

4.1.1 นโยบายการปกครองด้านวิชาการ

4.1.2 นโยบายการปกครองภายในโรงเรียน

4.1.3 นโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน

4.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

4.2.1 พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ

4.2.2 พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน

4.2.3 พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ครู หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม และวิชาสามัญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพฯ ฯ

2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้ทำการเปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 และเปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม

3. นักเรียน หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

4. นโยบายการปกครองโรงเรียน หมายถึง การกำหนดข้อปฏิบัติต่างๆ เพื่อใช้เป็นในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไป ตามข้อระเบียบวินัยที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้

4.1 นโยบายการปกครองของโรงเรียนด้านวิชาการ การกำหนดข้อปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในการประพฤติปฏิบัติตนทางด้านวิชาการได้อย่างถูกต้อง

4.2 นโยบายการปกครองของโรงเรียนภายในโรงเรียน การกำหนดข้อปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในการประพฤติปฏิบัติตนภายในโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง

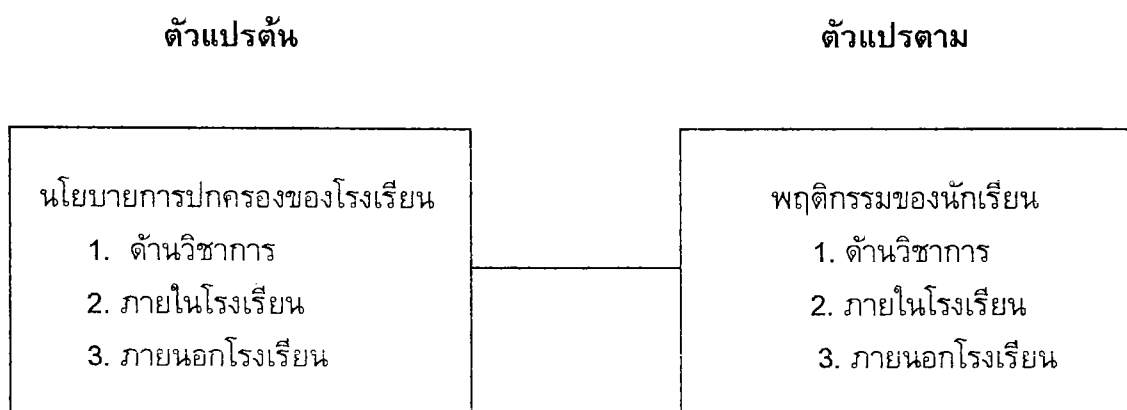
4.3 นโยบายการปกครองของโรงเรียนภายนอกโรงเรียนการกำหนดข้อปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในการประพฤติปฏิบัติตนภายนอกโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง

5. พฤติกรรมของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนโดยมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมรอบตัวที่มีผลต่อปฏิกิริยาของนักเรียนซึ่งการกระทำต่าง ๆ มีผล กระทบต่อนักเรียน บุคคลอื่นและสังคมที่อยู่รอบข้าง ทั้งในด้านการแสดงออกที่ดี และไม่ดี

5.1 พฤติกรรมของนักเรียนทางด้านวิชาการ ซึ่งเป็นการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน ความสนใจในการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน การพัฒนาปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน

5.2 พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ปฏิบัติภายในโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

5.3 พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน ซึ่งเป็นการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ปฏิบัติภายนอกสถานศึกษา การให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบุคคลในสังคม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ครูมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระดับไม่ดี
2. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระดับดี
3. พฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาและการค้นคว้าในครั้งนี้ ศึกษาในเรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา.
2. นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 - 2.1 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนด้านวิชาการ
 - 2.2 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายในโรงเรียน
 - 2.3 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายนอกโรงเรียน
3. ความรู้ด้านพฤติกรรมของนักเรียน
 - 3.1 พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ
 - 3.2 พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน
 - 3.3 พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน
4. บทบาทครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา

ในแผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 ได้ระบุว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่างๆกันตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 9)

ธนู แสงศักดิ์ (2517 : 60)กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือการศึกษาวิชาแขนงหนึ่งที่จะช่วยให้คนเราออกไปประกอบอาชีพตนเอง และครอบครัว การอาชีวศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในการฝึกอบรมอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าของสังคม

วิชัย ตันศิริ (2538 :ก) กล่าวว่า การอาชีวศึกษาในฐานะที่เป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังคนระดับกลางที่มีความพัฒนาประเทศจึงจำเป็นจะต้องมีการวางแผนและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมและความต้องการทางด้านแรงงาน

เบสท์ (Best 1981 : 2561) ได้ให้ความเห็นว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาสำหรับอาชีพในด้านการเกษตร การค้าหรืออุตสาหกรรม โดยเป็นการเชื่อมระหว่างการสอนภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นการจัดในระดับเตรียมอุดมศึกษาในแผนกพาณิชยกรรม และแผนก ช่างเทคนิคหรือสถาบันเฉพาะของวิทยาลัยตั้งขึ้น เช่น วิทยาลัยเกษตรโรงเรียนช่างวิศวกรรม หรือสถาบันเทคนิคต่าง ๆ

กู๊ด (Good 1973 : 645) มีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษา ระดับต่ำกว่าวิทยาลัยโปรแกรมหนึ่งในการที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะ หรือเพื่อเป็นการระดับแรงงานลูกจ้าง รวมทั้งการศึกษาด้านการค้า อุตสาหกรรม สุขภาพ เกษตรกรรม ธุรกิจ และคหกรรม ซึ่งอยู่ภายในการควบคุมดูแลของรัฐ

จากความหมายของการอาชีวศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ เป็นการศึกษาทั้งภาค ทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อผลิตคนมาตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนั้นการอาชีวศึกษาจะต้อง มีการวางแผนและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ตามความพอใจ

ความเป็นมาของสถาบันทางการศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุหลักสูตร พ.ศ. 2503 นับเป็นสูตรที่กำหนดให้นักเรียนที่ จบแต่ละประโยคสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามอัธยาศัย ปริมาณการศึกษายาวตัวขึ้น ภาคของรัฐและพร้อม ๆ กันเอกชนก็มีส่วนเข้ามารับผิดชอบจัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการปีพ.ศ.2530กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน คือโรงเรียนเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช และโรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน โรงเรียนเอกชนโดยอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งตามพระราช บัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 มาตรา15 (2) ที่มีหลักสูตรลักษณะดังนี้(กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 259)

1. จัดตั้งเป็นการศึกษานอกระบบ
2. หลักสูตรที่โรงเรียนร่างขึ้นเอง และขออนุมัติใช้จากกระทรวงศึกษาธิการ
3. หลักสูตรจัดทำเป็นภาษาไทย
4. แบ่งประเภทการศึกษาเป็น 6 ประเภท
 - 4.1 ประเภทเฉพาะการ
 - 4.2 ประเภทสอนศาสนา
 - 4.3 ประเภทส่งคำสอน
 - 4.4 ประเภททวติวิชา
 - 4.5 ประเภทศิลปศึกษา
 - 4.6 ประเภทอาชีวศึกษา

การจัดการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาเอกชน ได้ดำเนินการควบคุมมากับการจัดการศึกษาของรัฐมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 โดยปัจจุบันการจัดการศึกษาในส่วนนี้อยู่ในความดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ส.ช) อันมีฐานะเทียบเท่ากรมกรหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นจัดการศึกษาของเอกชนประเภทหนึ่ง ที่เป็นของเอกชนและอยู่ภายใต้การดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านวิชาชีพ และเป็นกำลังแรงงานหรือกำลังคน (Manpower) ที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การบริหารงานให้โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่คุณภาพและประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาในภาพรวมของประเทศด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2476)

การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารงานโรงเรียน นับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทุกประเภท การที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจะจัดการบริหารโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม และปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับความสำคัญนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษา รัฐระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ขอบข่าย ความสำคัญในการบริหารงานโรงเรียนเพื่อสามารถดำเนินการบริหารโรงเรียนได้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรให้สมกับที่รัฐบาลไว้วางใจให้ท่านเข้าร่วมจัดการศึกษาของชาติ (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2532 : 3)

บทบาทหน้าที่ของโรงเรียน

เมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้นสิ่งแวดล้อมของเด็ก ก็จะเริ่มเปลี่ยนไปจากบ้านเป็นโรงเรียน เพิ่มขึ้น และเปลี่ยนจากพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นครูและเพื่อน ๆ เพิ่มมากขึ้น เด็กจะใช้ชีวิตในโรงเรียนมากกว่าบ้าน ครู และโรงเรียนจะมีบทบาทและอิทธิพล ต่อการพัฒนาการของเด็ก ในระยะนี้ โรงเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่เสริมสร้างพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นเช่นเดียวกับเด็กวัยอื่น ๆ

(ทองหล่อ สุวรรณภาพ . 2531 : 85) นอกจากบ้านซึ่งนับว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการสร้างเด็กให้เป็นบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขมากน้อยเพียงใดแล้ว โรงเรียนนับว่าเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อเด็กวัยรุ่นไม่ยิ่งหย่อนทีเดียว ทั้งนี้ เพราะวัยรุ่นใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตประจำวันอยู่ที่โรงเรียน มีเวลาใกล้ชิดเพื่อน ครู อาจารย์ มากกว่าพ่อแม่วัยรุ่นมักจะได้รับการถ่ายทอดในเรื่องความคิดเห็นทัศนคติต่าง ๆ จากบุคคลเหล่านี้ ด้วยเหตุนี้เองโรงเรียนจึงควรหาทางดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ถูกต้อง และเหมาะสม ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (วัลลภา อีสริยวงศ์. 2530 : 187) นอกจากนี้โรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อวัยรุ่นรองจากบ้าน มีบทบาทในการรับผิดชอบเกี่ยวกับตัวเด็กอย่างมาก ทั้งนี้ในวันหนึ่งๆ เด็กจะอยู่ในโรงเรียนเป็นเวลายาวนานตั้งแต่เด็กออกจากบ้านมาโรงเรียน และกว่าจะกลับเข้าบ้านก็เกือบพระอาทิตย์จะตกดินแล้ว โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่เด็ก ช่วยอบรมบ่มนิสัยให้แก่เด็กมีพฤติกรรมไปในทางที่สังคมยอมรับ บิดา มารดาจะรู้สึกหมดกังวล เมื่อบุตรของตนได้เข้าไปศึกษา ในโรงเรียน ผู้ปกครองหวังพึ่งครูบาอาจารย์ ในการอบรมสั่งสอนให้มีพฤติกรรมไปในทางที่สังคมยอมรับ โรงเรียนจึงนับว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติของเด็ก โรงเรียนมีส่วนร่วมโดยตรงในการช่วยเหลือวัยรุ่น ขจัดปัญหาต่างๆ และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา (วัฒนา พิชราวนิช. 2531:283 – 286)

ปัญหาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในประเทศไทย

การบริหารและการดำเนินการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเท่าที่ผ่านมาประสบปัญหาอุปสรรคหลายด้าน ได้แก่ (บุญรอด บุญศรีสมฤทธิ์. 2526 : 35 – 39)

1. ปัญหาด้านการเงิน โรงเรียนเอกชนมีรายได้หลักมาจากค่าธรรมเนียมการเรียนการสอน ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ และที่สำคัญที่สุดคือ การบริจาคและอุดหนุนจากภาคเอกชนมักเป็นรายได้เสริมของโรงเรียนเอกชนมีมาตรฐานดินนอกจากนี้โรงเรียนอาจจะรับเงินอุดหนุนจากมูลนิธิ สมาคมครู -ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า และสถาบันศาสนาบ้าง แต่การเงินไม่พอใช้จ่ายในการดำเนินการ โรงเรียนเอกชนที่ยังดำเนินอยู่ยังได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้รายได้จากค่าธรรมเนียมไม่พอกับรายจ่าย การดำรงชำระค่าธรรมเนียมเรียนก็มีแนวโน้มสูงขึ้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ของ กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งมีวิธีการใหม่ ๆ เช่น วิชาการ ภาค ปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนต้องลงทุนเพิ่มในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่และ ครูที่มีความถนัดพิเศษ แต่โรงเรียนยังขาดความพร้อมทางด้านทุนทรัพย์ ไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจากจำนวนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ และถ้าเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจากจำนวนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้และถ้าเรียกเก็บผู้ปกครองจะต้องร้อนและส่วนใหญ่ไม่สามารถจ่ายให้ได้

3. ปัญหาโรงเรียนเอกชน ส่วนใหญ่จะขาดแคลนครูที่มีวุฒิสอง และมีความชำนาญเฉพาะสาขา ทั้งนี้เพราะโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนไม่เท่าเทียมครูโรงเรียนของรัฐ จึงทำให้ครูที่วุฒิต่ำและความชำนาญไม่สนใจงานของโรงเรียนเอกชน และเมื่อเข้าทำงานการสอนก็มักเป็นช่วงสั้น ๆ เพราะหาตำแหน่งในโรงเรียนรัฐบาลอยู่เมื่อได้งานที่ดีกว่า มันคงกว่า ทำให้ครูลาออกไป โรงเรียนเอกชนสายอาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับอัตราการเข้าออกของครูค่อนข้างสูง ทำให้มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน การบริหาร รวมทั้งคุณภาพทางการศึกษาด้วย นอกจากนี้ การบรรจุครูของโรงเรียนรัฐบาลกระทำตลอดปี ทำให้เกิดปัญหาคูในโรงเรียนเอกชนลาออกระหว่างปีการศึกษาตลอดเวลาอันเป็นผลที่กระทบต่อบรรยากาศ ใน การเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อเป็นการรองรับปริมาณความต้องการด้านการศึกษาที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยในปัจจุบันการจัดการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอยู่ในความดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ส.ช.) การบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะต้องทำให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษา เป็นอย่างดี สำหรับปัญหาในด้านการดำเนินการและบริหารนั้นโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเงินทุนในการนำไปใช้พัฒนาการศึกษาในด้านต่าง ๆ อัตราการเข้าออกของครูมีค่อนข้างสูงซึ่งปัญหาเหล่านี้จะเป็นผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาโดยตรง ในด้านบทบาทของโรงเรียนนั้นเนื่องจากผู้เรียนมีการใช้ชีวิตในโรงเรียนมากกว่าที่บ้านครู และโรงเรียนจึงมีบทบาทในการพัฒนาและพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โรงเรียนจึงควรวางวิธีดำเนินการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมโรงเรียนนอกจากเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้เรียนแล้วยังต้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีไปในทางที่สังคมยอมรับ

2. นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

งานปกครองและระเบียบวินัยในโรงเรียนเอกชนจะมีลักษณะดังนี้

(กรมอาชีวศึกษา.2529: 13)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างงานปกครองและระเบียบวินัย งานปกครองและระเบียบวินัยเป็นงานที่ควบคู่กันไป การปกครองนักศึกษาเป็นงานที่ให้ความคุ้มครองดูแลรักษา รวมทั้งการให้การอบรมศีลธรรม หน้าที่พลเมืองแก่นักศึกษาในสถานศึกษา เป็นงานการปกครองนักศึกษาตามหน้าที่และความรับผิดชอบของสถานศึกษาโดยตรง นอกจากนี้การปกครองนักศึกษายังเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกการปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตยด้วยการปกครองแบบวินัยในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับนักศึกษาทุกคนเพื่อจะอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา เพราะระเบียบวินัยเป็นแบบแผนของความประพฤติของนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาได้ควบคุมตนเองได้ ถ้านักศึกษาสามารถประพฤติตนและปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็ย่อมจะมีผลทำให้สมาชิกทุกคนในสถานศึกษาอยู่กันด้วยความสุขถ้วนหน้าโดยไม่มีผู้ก่อการ กะกระรานขึ้น

2. ขอบข่ายของระเบียบวินัย ขอบข่ายของงานปกครองและระเบียบวินัยขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา ซึ่งนิยามจากสภาพของแต่ละสถานศึกษาโดยทั่วไปแล้วขอบข่ายของระเบียบวินัยจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษา ได้แก่ การแต่งกาย ความสุภาพ ความมีมารยาทในการพูดจาในสถานศึกษา การตรงต่อเวลาในการเรียน การไม่ติดยาเสพติด ของมีเงินมา และการก่อการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา

2.2 ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน ได้แก่ การไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนนักศึกษา ครูอาจารย์และทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้งการไม่กระทำการทุจริตในการเรียนและการสอบ

3. หลักทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัย เพื่อให้ระเบียบวินัยของสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีควรจะมีหลักเกณฑ์เพื่อการปรับปรุงดังนี้

3.1 การแก้ไขหรือทำโทษควรทำอย่างมีจุดมุ่งหมายและทำเพื่อให้มีการปรับปรุงพฤติกรรมที่ดี ที่แก้ไขควรเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้สำนึกผิดและเกิดความละอายที่จะทำผิดขึ้น

3.2 ควรส่งเสริมให้ครูและนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัยในสถานศึกษา

3.3 ควรส่งเสริมให้นักศึกษาปกครองตนเองระบอบประชาธิปไตย

3.4 การลงโทษควรอยู่ในสถานะพอประมาณและเป็นสิ่งที่รับและปฏิบัติได้

3.5 การทำโทษควรจะนำไปสู่พฤติกรรมที่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา

3.6 การลงโทษควรจะทำด้วยความรอบคอบและยุติธรรมกับทุกฝ่ายหากจะใช้

พิจารณาในรูปของคณะกรรมการรับรู้และพิจารณาตัดสิน

4. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการรักษาระเบียบวินัย บทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการรักษาระเบียบวินัย การที่จะให้นักศึกษาอยู่ในระเบียบวินัยจะต้องได้รับความร่วมมือกันหลายฝ่าย อย่างไรก็ตามการที่จะให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ผู้บริหารในสถานศึกษาควรมีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวินัยของกระทรวง ทบวงกรมที่กำหนดไว้

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องร่วมกับบุคลากร ในการกำหนดระเบียบวินัยของสถานศึกษาขึ้นภายในบางส่วนของที่จำเป็นและต้องสอดคล้องกับระเบียบของกรมและกระทรวงที่ได้กำหนดไว้

4.3 ต้องเป็นผู้ร่วมกำหนดระเบียบวินัยบางอย่างที่เกิดขึ้น จากแนวความคิดของบุคลากรในโรงเรียน เช่น ครูผู้สอน ครูแนะแนว แม้กระทั่งนักศึกษาเอง ผู้บริหารต้องประสานความคิดเหล่านั้นให้มีหลักเกณฑ์อย่างถูกต้องเหมาะสม

4.4 ต้องแจ้งระเบียบวินัยที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นให้บุคลากรทุกคนและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างทั่วถึงเพื่อนำไปดำเนินการ

4.5 เป็นผู้ควบคุมดูแลให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

4.6 ผู้บริหารจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาระเบียบวินัยตามที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้

4.7 ผู้บริหารจะต้องมีวิธีการที่จะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

4.8 ผู้บริหารต้องหาทางประเมินผลบุคลากรทุกฝ่ายว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษามากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะได้นำผลจากการประเมินมาวิเคราะห์ และหาทางแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป

5. หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าฝ่ายปกครอง ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาได้กำหนดไว้ดังนี้

5.1 ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษา และผู้รับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา

5.2 ประสานงานกับครู-อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา

5.3 ประสานงานกับสภาวัดรนักเรียน เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา

5.4 ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียน นักศึกษา และผู้กระทำผิด

จากการศึกษาเอกสารคู่มือระเบียบวินัย ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในหลายโรงเรียนพบว่าระเบียบวินัยของนักเรียนนั้น จะเป็นข้อกำหนดต่าง ๆ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ใช้ปฏิบัติตาม โดยมีนโยบายการปกครองของแต่ละโรงเรียนมาช่วยกำกับดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามนั้น ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลระเบียบวินัยของนักเรียนจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา 3 แห่ง คือ โรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี โรงเรียนกองทัพบกช่างกลอุษณภูมิช่างกล ชส.ทบ. โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิคเพื่อที่จะนำไปใช้เป็นผลในการทำวิจัย

ระเบียบโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(คู่มือนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี. 254256)

ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบของโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี ว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี พ.ศ. 2537 ”

ระเบียบนี้ให้ใช้กับนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยแบ่งเป็นหมวด ระเบียบการปฏิบัติของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

หมวด 1. เครื่องแบบการแต่งกาย. ได้แก่ เครื่องแบบปกติ ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา โดยนักศึกษา จะต้องแต่งกาย ตามรูปแบบ และตามแบบที่โรงเรียนกำหนด

หมวด 2. การมาเรียนการลา. โดยถือเป็นหน้าที่ของนักศึกษาทุกคนที่ต้องมาให้ทันเวลา และมีระเบียบการปฏิบัติสำหรับการมาเรียนสาย การขาดเรียน การลาป่วยลากิจ ส่วนการลาอื่นใดที่มีได้เป็นไปตามข้อกำหนด หัวหน้าฝ่ายปกครองเป็นผู้วินิจฉัยตามความเหมาะสม

หมวด 3. ความประพฤติ โรงเรียนได้กำหนดให้แต่ละปีการศึกษา นักศึกษาทุกคนมีคะแนนความประพฤติเดิมคนละ 100 คะแนน ถ้าหากนักศึกษาคนใดถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินกว่า 50 คะแนน ในแต่ละปีการศึกษา ให้นักศึกษาผู้นั้นพักการเรียนและอาจตัดสิทธิ์สอบปลายภาคเรียนนั้นๆ หรือให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา โดยที่จะมีการตัดคะแนนตามสถานความผิดในแต่ละกรณี

หมวด 4. การลงโทษ หมายถึง การลงโทษนักศึกษาที่ประพฤติผิดหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสั่งสอน ให้มีความประพฤติที่เหมาะสมกับสถานภาพนักศึกษาเพื่อให้เข็ดหลาบ การลงโทษนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อกล่าวตักเตือน สั่งสอนโดยเจตนาที่แก่นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด ละเว้นประพฤติซึ่ง และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

โดยทางโรงเรียนมอบหมายให้ฝ่ายปกครองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ระเบียบโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ว่าด้วยการลงโทษนักเรียน พ.ศ. 2542 (คู่มือผู้ปกครอง-นักเรียน/นักศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ 2542:108)

โดยที่เป็นการลงโทษนักเรียนโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขส.ทบ.ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนให้เหมาะสมยุคในปัจจุบันโดยกำหนดระเบียบดังนี้

หมวดที่ 1 ข้อความทั่วไป

ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ว่าด้วยการลงโทษนักเรียน พ.ศ. 2542” บรรดากฎ ข้อบังคับ คำสั่ง และระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้ หรือ ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวดที่ 2 ดักเตือนและ/หรือการลงโทษสถานเบา

ใช้สำหรับนักเรียนที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของครูอาจารย์ซึ่งสามารถดักเตือนและ/หรือลงโทษสถานเบาได้ การดักเตือนเพื่อชี้แจงการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อให้ นักเรียนได้ยึดถือปฏิบัติ การลงโทษสถานเบาเพื่อให้นักเรียนได้รู้สึกว่าการลงโทษจะได้ไม่ปฏิบัติผิดอีกโดยใช้ท่ากายบริหารหรือการทำภารกิจที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน

หมวดที่ 3 ตัดคะแนนความประพฤติ

ใช้สำหรับตัดคะแนนความประพฤติของนักเรียนในการประพฤติผิดกรณีต่างๆโดยมีเกณฑ์การตัดคะแนนตามสถานของความผิดนั้นๆโดยครูอาจารย์ทุกท่านเป็นผู้พิจารณาเสนอการตัดคะแนนความประพฤติของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้าแผนกปกครองเป็นผู้ลงนามอนุมัติ

หมวดที่ 4 ภาคทัณฑ์

เมื่อนักเรียนที่กระทำความผิดได้ถูกดักเตือน ถูกลงโทษ ถูกตัดคะแนนความประพฤติ หรือถูกลงโทษตามข้อกำหนดที่ 2 แล้วยังไม่หลาบจำยังคงกระทำความผิดอีกหรือกระทำความผิดซ้ำรุนแรง สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

หมวดที่ 5 พักการเรียน

เพื่อให้การพักการเรียนของนักเรียนผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมฝ่ายวิชาการจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนนักเรียนผู้กระทำความผิดลงนามรับทราบ และแจ้งผู้ปกครอง โดยโทษพักการเรียนแบ่งเป็นขั้นตามความรุนแรงของความผิด

หมวด 6 ปลดสภาพจากการเป็นนักเรียน

ให้คณะกรรมการสอบสวนนักเรียนผู้กระทำความผิดทำการสอบสวนและเสนอผลการสอบสวนนำเรียนผู้จัดการเพื่อพิจารณาสั่งการภายใน 10 วันนับตั้งแต่ได้รับคำสั่งโดยพิจารณาจากข้อกำหนดความผิดที่จะต้องถูกปลดสภาพจากการเป็นนักเรียน

ระเบียบโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ว่าด้วยเรื่องเครื่องแบบและการแต่งกายของนักเรียน ในด้านเครื่องแบบนักเรียน ได้แก่ เสื้อ กางเกง เข็มขัด รองเท้า ถุงเท้า กระเป๋าถือ เสื้อฝึกรงานในโรงงาน ให้เป็นไปตามแบบและรูปแบบที่โรงเรียนกำหนด ในด้านการแต่งกายของนักเรียนได้แก่ ทรงผม การแต่งชุดเครื่องแบบ ข้อห้ามในการแต่งกาย โดยให้อาจารย์ใหญ่รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยนักเรียน/นักศึกษา โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค (คู่มือนักศึกษา ปวช. โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค. 2542:139)

หมวด 1 วินัยนักเรียน/นักศึกษา

นักเรียนนักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดมีความรักความสามัคคีกัน รักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย แต่งกายถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ปฏิบัติตนเป็นสุภาพชนทั้งภายในภายนอกโรงเรียน ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน นักเรียนจะต้องเชื่อฟังครูอาจารย์ นักเรียนคนใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครบเกณฑ์ที่กำหนด(60 คะแนน)จะต้องถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน

หมวด 2 บทลงโทษ

นักเรียนที่ประพฤติดื้อหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนวินัยนักเรียนถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดวินัย การพิจารณาสั่งลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดวินัย สามารถกระทำได้ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- เรียกตัวมาตักเตือน
- ภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร
- ตัดคะแนนความประพฤติ
- ให้พักการเรียน
- ให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน
- โทษอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการวินัยนักเรียนเห็นสมควร

การตัดคะแนนความประพฤติจะตัดคะแนนตามสถานะของความผิดในแต่ละกรณีตามที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ในระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยนักเรียนนักศึกษา โดยให้อาจารย์ใหญ่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า งานการปกครองและระเบียบวินัยของโรงเรียนจะเป็นงานที่มีความสัมพันธ์และมีการดำเนินงานควบคู่กันไปกล่าวคืองานการปกครองจะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความประพฤติที่ถูกต้องระเบียบวินัยของทางโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ดังนั้นงานปกครองจึงถือเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษาโดยตรง ขอบข่ายของงานปกครองและระเบียบวินัยจะขึ้นอยู่กับ

กับจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาโดยมีการกำหนดหลักทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัย ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีบทบาทอย่างมากเกี่ยวกับนโยบายการปกครอง มีการจัดหน้าที่และมอบหมายความรับผิดชอบตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาได้กำหนดไว้ จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารคู่มือนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบวินัย ซึ่งเป็นการกำหนดจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยมีนโยบายการปกครองเป็นตัวควบคุมดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่านโยบายการปกครองของโรงเรียนมีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละด้าน

2.1 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนด้านวิชาการ

ปรัชญาของโรงเรียน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนมีระเบียบวินัยเพราะเชื่อว่าคนที่มีระเบียบวินัยย่อมเป็นคนที่มีความประพฤติดีทำให้เกิดผลสำเร็จทางการเรียนสูง และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปจากโรงเรียนจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และช่วยให้คนรอบข้างปรับเปลี่ยนไปในทางที่จะช่วยพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น การเรียนการสอนทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพ ในลักษณะจัดสถาน-การณ์จำลองของสถานประกอบการ โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาทุกคนได้รับการฝึกปฏิบัติทางทักษะวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และลึกซึ้ง ทั้งนี้โรงเรียนสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์การฝึก อุปกรณ์ส่วนบุคคลให้นักศึกษาทุกคนได้ฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึงและเพียงพอโดยนักศึกษาทุกคนจะถูกส่งเข้าฝึกปฏิบัติงาน ภาคปฏิบัติ ในหน่วยงาน สถานประกอบการที่มีชื่อเสียง ทั้งของรัฐ และเอกชน เพื่อให้ได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มเติมทักษะต่างๆก่อนออกไปประกอบอาชีพจริง ทั้งนี้โรงเรียนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เสริมหลักสูตรให้นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนคาดหวังว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะมีส่วนในการพัฒนาสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความภาคภูมิใจในตนเอง และสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอย่างดี (คู่มือนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานีฯ. 2542 : 7)

ในการจัดการศึกษาด้านอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริงนั้นจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์อาชีพและสำรวจความต้องการแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นข้อมูลที่จริงต่อการวางแผนการผลิตกำลังคนในสาขาวิชาชีพต่างๆให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับโรงงานอุตสาหกรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ต่อการเปลี่ยนแปลง การจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมการออกไปฝึกงานในสถานประกอบการของนักศึกษา นอกเหนือจากการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา เพื่อฝึกฝนทักษะ อบรมสั่งสอนในการทำงานและ

ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงงานอุตสาหกรรมก่อนจบไปประกอบอาชีพ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่แก้ปัญหาเหล่านี้ได้ จากผลการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี ในอนาคตจะเป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องของ ช่างเทคนิค ช่างไฟฟ้า พนักงานทั่วไป วิศวกร ผู้จัดการ ผู้บริหาร และอื่น ๆ ที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันอนาคต และยังมีโครงการลงทุนอุตสาหกรรมที่ต้องการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สูงขึ้น (Higher Technology) และต้องการใช้แรงงานที่มีการศึกษาสูงหรือความรู้เฉพาะอย่างมากขึ้น และไม่ใช่อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะเป็นพิษ เช่นการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ (สำนักงานจังหวัดปทุมธานี.2537:12-15) การผลิตกำลังคนคือ สถาบันการศึกษาที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรสำหรับที่ใช้ในการเรียน การสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของตลาดแรงงาน ทั้งในด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ซึ่งจะดำเนินการในเรื่องดังกล่าว จำเป็นจะต้องทราบข้อมูลเหล่านี้มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งกระบวนการเรียน การสอน ตลอดจนเป้าหมายการผลิตจำนวนนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงานในปัจจุบัน (พงษ์ศักดิ์ บุญญะสิทธิ์. 2540 : 6)

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า นโยบายการปกครองมีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านวิชาการเป็นอย่างมากเพราะจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ประพฤติปฏิบัติตนทางด้านวิชาการให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ เนื่องจากในด้านตลาดแรงงานและผู้ประกอบการนั้นนอกจากต้องการแรงงานที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการแล้วสิ่งที่มีความสำคัญและมีความต้องการอย่างมากก็คือแรงงานที่มีพฤติกรรมความประพฤติที่ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ขยันขันแข็ง มีเจตคติที่ดีกับหน่วยงาน มีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ดังนั้นสถานศึกษานอกจากให้ความรู้แก่ผู้เรียนทางด้านวิชาการแล้วจะต้องมีการเสริมผู้เรียนในด้านเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมและมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและผู้ประกอบการดังกล่าว โดยในสถานศึกษาจะมีการจำลองการจัดรูปแบบเรียนการสอนคล้ายคลึงกับสภาพงานจริง มีการใช้กฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อความปลอดภัยดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพโรงเรียนจะต้องมีนโยบายที่ใช้ในการดูแลควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นระบบและจะเป็นการทำให้นักเรียนอยู่ในสภาวะที่พร้อมจะศึกษาตลอดเวลา นโยบายการปกครองของผู้เรียนด้านวิชาการนอกจากจะช่วยกำกับดูแลผู้เรียนในด้านเวลาเรียน เช่นระเบียบการปฏิบัติสำหรับการมาเรียนสาย การขาดเรียน การลาป่วย ลากิจ และยังมีส่วนช่วยผู้เรียนในด้านความมีระเบียบวินัยในการเรียน การใช้ห้องเรียน การใช้

เครื่องมือและอุปกรณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนหลังจากจบการศึกษาแล้วเป็นแรงงานที่มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้ประกอบการต่าง ๆ

2.2 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายในโรงเรียน

ระเบียบหรือวินัยของนักเรียนที่คนโดยทั่วไปกล่าวถึง หมายถึง ระเบียบข้อบังคับ ต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม หรือบางที่โรงเรียนยังไม่ได้กำหนดไว้เป็น ลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความคาดหวังของครูว่านักเรียนควรวางตัวหรือประพฤติตนอย่างไร ใน ห้องเรียน ในบริเวณโรงเรียน และนอกโรงเรียน (ประดิษฐ์ ฮวบเจริญ. ม.ป.ป.: 13) วินัย ในโรงเรียน หมายถึง การรู้จักปกครองตนเองการกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ ซึ่งเกิด ขึ้นโดยความสมัครใจของผู้สมัครใจปฏิบัติคือนักเรียนที่ได้มองคุณค่าแล้วว่าการปฏิบัติตามกฎข้อ บังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้และตนเองก็เห็นพ้องด้วยด้วยนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำซึ่งความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคมนั้น (พันธ์ หัสนาคินทร์. 2524 : 248)

การเสริมสร้างระเบียบวินัยในนักเรียนนั้นนักเรียนควรมีบทบาทดังนี้

(สุโท เจริญสุข. 2525 : 69-90)

1. ให้นักเรียนได้พยายามวางแผนงานที่มอบหมายให้ทำในวิชาใดวิชาหนึ่งและครูก็ ทำร่วมกับนักเรียนด้วย เช่น ให้คำแนะนำและปรึกษา
2. ให้นักเรียนตั้งกฎข้อบังคับ และกำหนดระเบียบการปกครองห้องเรียนให้เป็น ระเบียบปฏิบัติประจำ ซึ่งทุกคนจะต้องทำ
3. อบรมนักศึกษาให้มีความประพฤติดี รู้จักรับผิดชอบแม้ในขณะที่ครูไม่อยู่ใน ห้องเรียน
4. ให้นักเรียนสร้างกฎระเบียบในการที่รักษาสีของในห้องเรียน
5. ให้นักเรียนได้รู้จักพิจารณาความช่วยเหลือ และคำแนะนำจากครู
6. ให้นักเรียนมีความแน่ใจว่าทำอะไร จึงจะเชื่อเชิญผู้ที่มาเยี่ยมโรงเรียน หรือ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อห้องเรียน ทั้งเวลามาและเวลากลับ
7. ให้นักเรียนมีส่วนร่วม หรือเป็นหนึ่งในขั้นในการทำกิจกรรมทุกอย่าง

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การปกครองนักเรียนภายในโรงเรียน จะกล่าวถึงกฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามและรู้จักปกครองตนเองโดยให้นักเรียนได้มีบทบาท ในการเสริมสร้างระเบียบวินัยภายในโรงเรียนมีความรับผิดชอบในการรักษากฎระเบียบ ต่างๆ เช่น การแต่งกายของนักเรียนจะต้องเป็นไปตามแบบและรูปแบบที่ทางโรงเรียนกำหนด

ความสุภาพอ่อนน้อม กริยามารยาท ไม่ติดยาเสพติด ไม่ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา การไม่แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อครูและเพื่อนนักเรียนป้องกันการกระทำผิดทางวินัยนั้นอาจกระทำได้หลายวิธี ซึ่งมีทั้งการให้นักเรียนเกิดความรัก ความศรัทธาในโรงเรียน ครูกับนักเรียนร่วมมือกันสร้างวินัยที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้และเป็นประโยชน์จริง ๆ ตลอดจนพัฒนาค่านิยม และการจัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยให้เหมาะสม เรียน โดยจะมีนโยบายการปกครองภายในโรงเรียนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบวินัยที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ทั้งในด้านระเบียบวินัยที่นักเรียนต้องปฏิบัติ และบทลงโทษเมื่อผู้เรียนกระทำความผิด ซึ่งจะส่งผลส่งผลในทางปฏิบัติที่ดีได้เนื่องจากความเห็นด้วยที่จะปฏิบัติตามของนักเรียน โรงเรียนเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการปฏิบัติตาม กฎระเบียบในการปกครองเพื่อใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.3 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ว่าด้วยเรื่องการควบคุมความประพฤตินักเรียน ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2515 นั้น ได้พิจารณาเห็นว่านักเรียนนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความคิด และคุณธรรมพร้อมที่จะรับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่ เป็นพลเมืองดี เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและนักศึกษาควรได้รับการอบรม ดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอน ทั้งอยู่ในระเบียบ ประเพณี และกฎหมาย บ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติการแต่งกาย และจรรยา มารยาท ให้รัดกุมยิ่งขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนี้ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล. 2521 : 23)

1. นักเรียน และนักศึกษาต้องประพฤติอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด ต้องไม่แต่งกายหรือไม่พุดติดนุ่งไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและนักศึกษา
2. นักเรียน หรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายฝ่าฝืน ข้อ 1. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือสารวัตร นักเรียนและนักศึกษา มีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบให้แก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือหัวหน้าของโรงเรียน เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอน หรือลงโทษตามระเบียบข้อบังคับในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้ จะแจ้งด้วยวาจา หรือด้วยหนังสือก็ได้เมื่อได้อบรม สั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบ ว่ากล่าว ตักเตือน อีกชั้นหนึ่ง การลงโทษนักเรียนหรือสถานศึกษาปฏิบัติตามสมควร เพื่อก่อสร้างสั่งสอนอีกครั้งหนึ่ง

3. นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 1. เป็นครั้งที่สองให้โรงเรียนหรือสถานศึกษา ลงโทษตามระเบียบข้อบังคับและแจ้งให้บิดามารดา มาสัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุม นักเรียนนั้นไม่ให้ฝ่าฝืนเช่นนี้อีก

4. ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มา หรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 3. หรือนักเรียน นักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 1. เป็นครั้งที่สามให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษา พร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้วมาไปยังสถานีตำรวจในท้องที่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาตั้งอยู่ และให้ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจขึ้นไป มีอำนาจออกหมายเรียกบิดามารดาผู้ปกครอง มาว่ากล่าวตักเตือน หรือเรียกประกัน ทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลไม่ให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนหรือเช่นนี้อีก โดยกำหนดเวลาไม่เกิน 1 ปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกิน 500 บาท

5. นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 1. เป็นครั้งที่สี่ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อพิจารณา ส่งตัวไปยังโรงเรียนนักเรียนนักศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ เพื่ออบรมศึกษาหรือกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษามีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ คณะกรรมการจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์ และการสงเคราะห์เด็กต่อไปได้

6. ถ้าฝ่าฝืน ข้อ 1. เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษา ซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษานั้นศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ของสถานศึกษานั้น ๆ ดำเนินการตามข้อ 3. ข้อ 4. หรือข้อ 5. ตามลำดับ แล้วแต่กรณี

7. บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 4. มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ได้มีบุคคลตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสนใจและห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการได้จัดการประชุมสัมมนาสถานศึกษา ตลอดจนองค์การมีบทบาท หน้าที่ในเรื่องการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมการณ์ผิดวินัยของนักเรียน เมื่อเดือนมิถุนายน 2534 เกี่ยวกับมาตรการที่เหมาะสมสำหรับยึดเป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน รวมทั้งบรรดาอาจารย์จากสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ โดยกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ได้เสนอแนวความคิดในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางวินัยของนักเรียนมีหลายแนวทาง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแนวทางป้องกันและแก้ไขในเรื่องนี้ แต่ละหน่วยงานยังมีการคาดหวังผลที่แตกต่างกัน แต่ถือว่าเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นหน้าที่ของโรงเรียนและของครูโดยตรง

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า นโยบายการปกครองดูแลพฤติกรรมนักเรียนภายนอกโรงเรียนซึ่งจะต้องมีการดูแลพฤติกรรมของนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียน โดยถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมืองและเป็นที่ยอมรับทางสังคมซึ่งเวลาดังกล่าวจะเป็นช่วงเวลาการเดินทางมาโรงเรียนและเดินทางกลับบ้านดังนั้นโรงเรียนควรจึงมีนโยบายที่ชัดเจน เช่น มีการกำชับออกระเบียบให้นักเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้วควรรีบเดินทางกลับบ้าน โดยมีการติดต่อประสานงานกับทางผู้ปกครอง เกี่ยวกับเรื่องเวลาการเดินทางมาโรงเรียนและเดินทางกลับบ้าน การแต่งกาย และการแสดงพฤติกรรมภายนอกโรงเรียน โรงเรียนควรจัดให้มีครูเวรไปประจำตามจุดต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะใช้เดินทางโดยติดต่อประสานงานจากครูต่างโรงเรียน ตลอดจนसारวัตรนักเรียนและเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเป็นการช่วยป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องและยังเป็นการป้องกันอันตรายด้านต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดกับนักเรียนได้

3. ความรู้ด้านพฤติกรรมของนักเรียน

พฤติกรรมเป็นอาการกระทำ หรือการปฏิบัติที่แสดงออกทางร่างกาย อารมณ์ ความคิด ความรู้สึก อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ บุคลิกภาพ โดยมีสิ่งกระตุ้นตามสถานการณ์ให้เกิดพฤติกรรมออกมา ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ที่สังเกตได้ วัดได้ หรือเป็นพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ที่ไม่สามารถสังเกตได้ แต่ใช้เครื่องมือวัดได้ ซึ่งพฤติกรรมทั้ง 2 นี้มีความสัมพันธ์กันและมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของการเกิดพฤติกรรม พฤติกรรมใดที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการเกิดพฤติกรรมดังกล่าว จัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม บุคคลนั้นสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างผสมกลมกลืน (ดวงกมล เวชบรรยารัตน์ และคณะ. 2529 : 79 – 81)

การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ได้มีนักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา นักมานุษยวิทยา และนักพฤติกรรมศาสตร์ ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้หลายทฤษฎี สำหรับทางด้านสังคมวิทยาถือเป็นศาสตร์ทางพฤติกรรมหรือพฤติกรรมศาสตร์ จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ (บรรพต วีระสัตต. 2524 : 15) ส่วนจิตวิทยาสังคมเป็นสาขาวิชาหนึ่งในกระบวนวิชาต่าง ๆ ทางสังคมที่มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคล อันเป็นผลเนื่องมาจากตัวกระตุ้นทางสังคม (สุนทร โคมิน. 2522 : 126) และในด้านมนุษยวิทยาทางวัฒนธรรมเป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ที่ได้เรียนรู้มา โดยได้รับอิทธิพลหรือผลงานจากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในสังคมนั้น

ความหมายของพฤติกรรม

มูนน์ (Munn 1962 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า “ พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ” ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 5) และ (ชัยพร วิชชาวุธ. 2523 : 1) ที่กล่าวว่า “ พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ได้ก็ตาม เช่น การพูด การเดิน การกระพริบตา การไต่ยีน การเข้าใจ การรู้สึกโกรธ การคิด การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ เป็นต้น ”

พจนานุกรมลองแมน (Longman) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือการตอบสนองต่อการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายสังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญมาแล้วหรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว (Goldenson. 1984 : 90)

ซุกดา จิตพิทักษ์ (2525 : 2) กล่าวว่า “ พฤติกรรมการกระทำของบุคคลนั้นไม่รวมเฉพาะสิ่งที่แสดงปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น ค่านิยม (Value) ที่ยึดถือเป็นหลักการในการประเมินสิ่งต่าง ๆ ทักษะคติหรือเจตคติ (Attitude) ที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความคิดเห็น (Openion) ความเชื่อ (Belief) รสนิยม (Taste) และสภาพจิตใจที่ถือว่าเป็นบุคลิกลักษณะของบุคคลนั้น ”

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมเป็นการปฏิบัติที่แสดงออกทางร่างกายอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก กิจกรรมหรือการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว เป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจบุคคล ซึ่งภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ บุคลิกลักษณะ พฤติกรรมการกระทำของบุคคลนั้นไม่รวมเฉพาะสิ่งที่แสดงปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง

3.1 พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ

ในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนได้ยึดแนวนโยบายในการผลิตนักศึกษาให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยและความประพฤติดี โดยสนับสนุนในการที่จะสรรหาบุคลากรผู้ทำการสอนที่มีประสบการณ์และความชำนาญ ประกอบกับการจัดการหาอุปกรณ์การฝึก เครื่องมืออาคารสถานที่ ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษาทุกคนที่สำเร็จการศึกษามีทั้งความรู้ความสามารถทางทักษะวิชาชีพ ตลอดจนความมีระเบียบวินัย และความประพฤติที่ดี จนได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง ตลอดจนหน่วยงานและสถานประกอบการที่รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานในระยะเวลาไม่นาน (คู่มือนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี. 2542 : 3) พฤติกรรมของครูถือว่าเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ถ้าหากเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเป็นกริยา (Action) แล้วพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนคือปฏิกิริยา (Reaction) นั่นเอง กล่าวคือ เมื่อครูมีพฤติกรรมการสอนอย่างไร นักเรียนจะพัฒนาพฤติกรรมของตนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของครู ดังนั้นการที่นักเรียนจะมีความรู้ความฉลาด หรือพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างไรนั้น ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจว่าไม่ได้มาจากตัวนักเรียนโดยตรงทั้งหมด แต่ส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมการสอนของครูด้วย (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2525 : 45)

พฤติกรรมของนักเรียนทางด้านวิชาการนั้นจะเป็นการแสดงออก ในด้านความมีระเบียบวินัยทางการเรียน ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ขยันศึกษาใฝ่หาความรู้ใหม่ ๆ สำหรับโรงเรียนจะยึดแนวนโยบายในการผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และในด้านการเรียนการสอนนั้น ครูจะเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในด้านพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะครูมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนนักเรียน มีความใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นครูจะเป็นผู้ที่รับรู้พฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียน และสามารถแก้ไขให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เพื่อให้พฤติกรรมของนักเรียนทางด้านวิชาการ มีความสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและตรงตามความต้องการของครู โดยจะส่งผลให้ผู้เรียนหลังจากสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพทางด้านวิชาการและเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการต่อไป

3.2 พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน

หลักการของโรงเรียนโรงเรียนมีความเชื่อมั่นว่า ระเบียบวินัยเป็นรากฐานของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียน คือ “ มีวินัยสนใจวิชาการ สรรค์สร้างคุณธรรม ” ในด้านการดูแลพฤติกรรมของนักเรียนนั้น การบริหารของโรงเรียนจะมีแผนกปกครองและแนะแนว ซึ่งอยู่ในฝ่ายธุรการเป็นผู้ดูแล แผนกปกครองและแนะแนวเป็นหน่วยงานฝ่ายธุรการ ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนงานวิชาการและบริหาร ในด้านพฤติกรรมนักเรียนกำกับดูแลดำเนินงานของหน่วย

งานในการควบคุม และแก้ปัญหาพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประกอบความดี มีระเบียบวินัย มีความประพฤติเรียบร้อย สามารถใช้ชีวิตในช่วงศึกษาอย่างมีความสุขทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยไม่ขัดต่อระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังได้ทำหน้าที่แนะแนวทางการแก้ปัญหาส่วนตัว ครอบครัวและการศึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหา เพื่อให้นักเรียนตัดสินใจด้วยตนเองในแนวทางที่เหมาะสม รวมทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับนักศึกษาวิชาทหาร, กิจกรรมนักเรียนผู้บังคับบัญชา และกิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน (คู่มือผู้ปกครอง – นักเรียน / นักศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ชส.ทบ. 2542 : 19)

พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนนั้น จะเป็นการแสดงออกของนักเรียนในช่วงที่อยู่ในโรงเรียน และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน โดยนโยบายของนโยบายของโรงเรียนจะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยของโรงเรียน เพื่อกำหนดให้นักเรียนนอกจากการเรียนทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติแล้วโรงเรียนจะต้องมีการปลูกฝังในเรื่องของระเบียบวินัย การปฏิบัติตามระเบียบต่าง ๆ เช่น ระเบียบการใช้ห้องเรียน ระเบียบการติดต่อกับบุคลากร ระเบียบในการเบิกอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อนักเรียนทุกคนมีพฤติกรรมที่ดีภายในโรงเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ความร่วมมือของนักเรียนในการทำกิจกรรมของโรงเรียน ก็จะส่งผลให้นักเรียนใช้ชีวิตทางการศึกษาได้อย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนเกิดความรักสามัคคี และเกิดความภาคภูมิใจในโรงเรียน ดังนั้นพฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนจึงมีความสำคัญที่จะต้องควบคุมดูแลให้เป็นตามนโยบายที่กำหนดไว้

3.3 พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

ผู้ประกอบการทุกสาขาอาชีพมีความต้องการคุณสมบัติของผู้สมัครงานปรากฏดังนี้ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ทำงานสำเร็จรวดเร็ว กระตือรือร้น ว่องไว มีความชำนาญงานฝีมือ มีความรับผิดชอบ มีความสุภาพ พุดจาไพเราะ มีความตั้งใจทำงาน รักงาน มีความตรงต่อเวลา มีความอดทน เป็นคนมีระเบียบ ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบได้ ทำงานตามหน้าที่เอาใจใส่ สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มีความตั้งใจต่อการทำงาน ทำงานเรียบร้อย รักความสะอาด มนุษย์สัมพันธ์ดี ชอบงานด้านบริการ เข้าใจลูกค้า ไม่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ขณะทำงาน ร่างกายแข็งแรง มีประสบการณ์ในการทำงานหลายปี ดังนั้นการเลิกจ้างงานของผู้ประกอบการมักมีสาเหตุเนื่องมาจากการทุจริตต่อหน้าที่ ชอบลักขโมย ไม่ซื่อสัตย์ ชอบหนีงานไม่ตรงต่อเวลาไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ตั้งใจทำงานดื่มสุรา เล่นการพนัน เกเร ทะเลาะวิวาท ความประพฤติไม่ดี ไม่ทำตามคำสั่งนายจ้างประพฤติผิดร้ายแรง ทำงานล่าช้า บกพร่อง พุดจาไม่สุภาพ ขี้เกียจทำงาน ขาดความกระตือรือร้น เป็นต้น และเป็นที่น่าสังเกตว่าสถานประกอบการต่างๆ หลายแห่งให้ความสนใจด้านวิชาการ ความรู้ การศึกษา เป็นอันดับที่สองแต่จะให้ความสนใจอันดับแรกใน เรื่องคุณภาพ ด้านบุคลิกภาพ ความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ความ

รับผิดชอบ และมีมนุษยสัมพันธ์ โดยให้เหตุผลว่า ความรู้ทางด้านวิชาการต่าง ๆ ทั้งหลายนั้น พอฝึกฝนในโรงงานได้ และถึงอย่างไรก็ต้องมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทันสมัยที่ต้องฝึกปฏิบัติกันตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่เรื่องบุคลิกภาพ ความรับผิดชอบ ความขยันอดทน ซื่อสัตย์ เป็นคุณสมบัติส่วนตัวที่ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในขณะการปฏิบัติงานได้ เพื่อคุณภาพของลูกจ้างที่นายจ้าง ต้องการว่า ควรมีลักษณะคือ มีความรู้ ความสามารถดี มีทักษะการทำงานดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ความประพฤติดีและมีคุณธรรม จริยธรรมในการทำงาน การปฏิบัติงานดีเพื่อเป็นที่พึงพอใจของผู้บังคับบัญชา จะต้องมีความขยันหมั่นเพียร สามารถทำงานได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบในการทำงาน สามารถใช้ความรู้ความสามารถมาประยุกต์ใช้และมีสามัญสำนึกในการทำงานได้เป็นอย่างดี มีความริเริ่มสร้างสรรค์พร้อมที่จะแสดงออก ในความสามารถของตนในการในการที่จะช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน สามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และมีทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำและองค์กรการประพฤติตนดีเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้บังคับบัญชา จะต้องเป็นบุคคลที่สามารถที่จะรักษาผลประโยชน์ขององค์กรที่ตนทำงานอยู่ รวมถึงการปฏิบัติงานที่ดีมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ และจะต้องมีความประพฤติที่ดีสม่ำเสมอ เช่น มาทำงานตรงเวลา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยขององค์กร ไม่กระทำในสิ่งที่เสื่อมเสียต่อตนเองและองค์กร (ศึกษาธิการเขต. การศึกษา 12. 2531 : 10-15)

พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน เป็นการแสดงออกนักเรียนเมื่ออยู่ภายนอกเขตโรงเรียน โดยอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ และมีความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมอื่น ๆ ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในทางที่ดีและไม่ดี สำหรับพฤติกรรมที่ไม่ดีของนักเรียนนั้น ทำให้เกิดความรู้สึกต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกับโรงเรียนโดยตรง ทางด้านชื่อเสียง และยังส่งผลกระทบต่อนักเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาและออกไปสมัครงาน ดังนั้นโรงเรียนต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนภายนอกโรงเรียน โดยมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกที่ดี และต้องหาวิธีการป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วย

4. บทบาทหน้าที่ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ในการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ครูมีบทบาทอย่างมากในการช่วยแก้ไขพฤติกรรมของเด็ก ถ้าครูปฏิบัติไม่ถูกต้อง อาจจะยิ่งเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เลวร้ายยิ่งขึ้น ในการปฏิบัติต่อเด็กนั้น ครูควรเป็นครูช่างสังเกต และควรมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กพอสมควร พฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ครูเห็นว่าเป็นพฤติกรรมของคนปกติ ความจริงแล้วอาจจะไม่ใช่พฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ครูเห็นว่าเป็นพฤติกรรมของคนปกติก็ได้ เช่น เด็กบางคนเป็นคน

ขริ่ม ไม่ค่อยพูด ครูสั่งให้ทำอะไรก็ทำตาม ไม่สร้างปัญหาอะไรในชั้นเรียน เงียบร้อย แต่ไม่ร่าเริง ครูบางคนอาจจะเห็นว่าเด็กคนนี้เป็นเด็กดีปกครองง่ายและไม่มีปัญหาทางพฤติกรรมแต่อย่างใด ความจริงแล้วเด็กคนนี้มีพฤติกรรมที่น่าสงสัย เพราะคนปกตินั้นย่อมมีความร่าเริงเบิกบานไม่มากนักน้อย การมีพฤติกรรมที่เงียบขริ่มนั้นอาจจะมีย่อเยื้องเบื้องหลังที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กมีพฤติกรรมเช่นนั้น นอกจากมีความรู้ในทางจิตวิทยาโดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมแล้ว ครูควรเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคม และของโรงเรียนด้วย ครูจะต้องดูแลให้เด็กประพฤติตามกฎ และระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน เมื่อครูออกไปสอนนักเรียนจริง ๆ นั้น ห้องเรียนนั้นแหละเป็นห้องทดลองที่ดีซึ่งครูจะใช้ทดลองทฤษฎีต่าง ๆ เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อหาประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น ดังนั้นครูจึงควรนำทฤษฎีทางการเรียนรู้ และทฤษฎีทางจิตวิทยาไปใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ ครู จึงควรรู้ว่าเมื่อใดจะใช้ทฤษฎีใด และจะเห็นว่าทฤษฎีบางอย่างที่เคยเรียนมา อาจจะไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริง ๆ ได้ถ้าไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง จะเห็นได้ว่าครูเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นอย่างมาก ในการแก้พฤติกรรมนั้นจะมากน้อย หรือรุนแรงเพียงใดก็ตามจึงควรตระหนักในบทบาทและความสำคัญของตนให้มากจะได้มีกำลังใจ ในการช่วยเหลือเด็กให้เป็นคนดีของโรงเรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป (ผดุง อารยะวิญญู. ม.ป.ป. : 3-4)

บทบาทครูในการพัฒนาค่านิยม

(จรรยา สุวรรณทัต. 2526 : 260-261)

1. ในทุกวิชาที่ครูสอนอาจจะสอนแทรกการอบรมปลูกฝังลักษณะ และพฤติกรรมที่สังคมนิยมเพื่อเด็กจะได้แสดงออกได้ในชีวิตประจำวันที่บ้าน เช่น การช่วยงานบ้าน การเก็บออม การแสดงกิริยามารยาทที่ดีงามและเหมาะสมต่อเวลาและสถานที่
2. ครูจะต้องเป็นแบบอย่างหรือตัวแบบที่ดีของเด็กได้เช่นการประพฤติปฏิบัติในทางสายกลางตามหลักพุทธศาสนา เป็นต้น
3. ครูควรรู้จักให้แรงเสริมที่เหมาะสมในโอกาสและเวลาที่ต่าง ๆ กันเมื่อเด็กกระทำความดี และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม
4. ครูจะต้องระลึกลู่ลู่เสมอถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พื้นฐานค่านิยมเดิมของครอบครัว ตลอดจนบุคลิกลักษณะของเด็กเพื่อการให้คำแนะนำ การแนะแนว และการแก้ไขที่ถูกต้อง ครูอาจต้องช่วยผู้ปกครองของเด็กแก้ไขค่านิยม และความเชื่อถือผิด ๆ หลาย ๆ ประการในการอบรมเด็ก
5. ครูจะต้องมีความตั้งใจจริงต่อการช่วยพัฒนาเด็กทุกด้าน เท่าที่ครูจะสามารถทำได้ โดยครูทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมสำคัญระหว่างโรงเรียนและครอบครัวให้แก่เด็ก และผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้สังคมไทยของเรามีสมาชิกที่ประสิทธิภาพได้อย่างแน่นอน โดย

เฉพาะในครอบครัวที่มีภูมิหลังทางการศึกษาหรือเศรษฐกิจจำกัด การประทับประคองและความอดทนต่อการพัฒนาที่ถูกต้องของครูจะช่วยให้เด็กได้อย่างมาก ทั้งเด็กยังจะเป็นสื่อกลางนำสิ่งที่ควรรู้ปฏิบัติและการพัฒนาไปยังครอบครัวของตนได้อีกโสดหนึ่งด้วย

6. ครูในฐานะที่เป็นมนุษย์หรือบุคคลที่อาจเป็นพ่อ แม่ หรือสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว ควรจะได้กระทำหน้าที่และบทบาทของตนให้สอดคล้องกับความมุ่งหวังของสังคมทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับค่านิยมของครอบครัวในด้านต่าง ๆ ให้สูงขึ้น

ครูควรมีหน้าที่ดังนี้

(คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2532 : 13)

1. ทำการสอน อบรมนักเรียน ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ คำสั่งประกาศนโยบายของทางราชการ
2. เอาใจใส่ในการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สม่ำเสมอ
3. ส่งเสริม และเผยแพร่การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
4. อบรมสั่งสอน และเผยแพร่ความรู้ ปลูกฝังวัฒนธรรมค่านิยมเอกลักษณ์ไทย
5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอไม่ทอดทิ้ง หรือละหน้าที่การงาน
6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนและความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผลการใช้หนังสือเรียนและคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ครูที่ดีนั้นต้องประกอบไปด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

(ยนต์ ชุ่มจิต. 2530 : 79)

1. บุคลิกภาพดี หมายถึง บุคลิกภาพทั้งกาย และจิตใจ เช่นรูปร่างหน้าตาดี ท่าทางสง่า แต่งกายเรียบร้อย พุดจาไพเราะ มีลักษณะเป็นผู้นำ
2. คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น สติปัญญาดี มีความเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวางเชื่อมั่นตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์
3. มีความสามารถในการสอนและการปกครอง หรือสอนดี ปกครองดี เช่น อธิบายชัดเจนนักศึกษาปฏิบัติตามได้ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ สามารถปกครองให้อยู่ในระเบียบวินัยได้
4. ประพฤติดี เช่น ละเว้นอบายมุข กระทำแต่สิ่งสุจริต
5. มีจรรยาครูและคุณธรรมสูง เช่น ซื่อสัตย์สุจริตต่อวิชาชีพครู เสียสละ มีเมตตา ยุติธรรม มานะอดทน เป็นต้น

6. มนุษย์สัมพันธ์ กล่าวคือ มีอรรถาธิบายไมตรีกับบุคคลทุกฝ่าย เช่น กับเพื่อนครู ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน เป็นต้น

การเป็นครูที่ดีหรือครูตามอุดมการณ์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ดี มีคุณธรรม และมีความสามารถในการปฏิบัติได้ความรู้ทางวิชาการของครูต้องเป็นความรู้ที่รู้จริง ทันทับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยที่ครูจะต้องศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจในวิชาการให้ถ่องแท้ก่อนลงมือสอนหรือลงมือปฏิบัติ การเตรียมการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูรวมทั้งความเข้าใจปัจจัยในการเรียนของผู้เรียน เพื่อจะได้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา มี 7 ประการ คือ (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2532 : 13)

1. หน้าที่สอนและการเผยแพร่วิชาการ (Duty For Teaching and Academic Extension) ได้แก่ รับผิดชอบดำเนินการสอนรายวิชาให้ลุล่วงได้ดี รวมทั้งเผยแพร่วิชาความรู้แก่ผู้สนใจอื่น ๆ เช่น สอนวิชาต่าง ๆ เป็นอาจารย์พิเศษของนักศึกษา เป็นวิทยากรสอนวิชาชีพแก่ประชาชน เป็นต้น

2. หน้าที่การสนับสนุนและการบริการสอนการเรียน (Duty of Support To Teaching and Learning) ได้แก่ รับผิดชอบการดำเนินการจัดหา จัดหมวดหมู่ เก็บรักษา ซ่อมบำรุง และการให้บริการเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์อาคาร สถานที่ ยานพาหนะ และอื่น ๆ อันเป็นการสนับสนุนและให้บริการแก่การสอนการเรียนของสถาบัน ทั้งนี้เพื่อเอื้ออำนวยให้กระบวนการสอนการเรียนดังกล่าวเป็นไปโดยราบรื่น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น งานสื่อการสอน งานทดสอบ งานทะเบียน และงานวัดผล เป็นต้น

3. หน้าที่การบริการและปกครองนักศึกษา (Duty of Student Service and Governance) ได้แก่ รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา เพื่อให้ดำเนินชีวิตในฐานะผู้เรียนอย่างราบรื่น และรวมถึงการให้การศึกษเสริมหลักสูตร การแนะนำหรือแนะแนวทั้งด้านการศึกษา การเตรียมเพื่ออาชีพและการแก้ปัญหาส่วนตัว ทั้งยังรวมถึงการจัดระบบการปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่อย่างมีระเบียบมีศีลธรรมวัฒนธรรมอันดี เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว สารวัตรนักเรียน เป็นต้น

4. หน้าที่การบริหารวิชาการ บุคลากรและธุรการทางการเรียนการสอน (Duty of Administration of Academic, Personal and Instructional Affairs) ได้แก่ รับผิดชอบดำเนินการบริหารและจัดการในหน่วยงานย่อย เช่น ภาควิชาการหรือแผนกวิชา และหน่วยงานใหญ่ คือ วิทยาลัยโรงเรียน เพื่อให้ดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวเป็นไปโดยราบรื่นและเรียบร้อย ตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้แล้วทั้งในด้านวิชาการ บุคลากร ธุรการ และอื่นๆ ของหน่วยงานนั้น เช่น หัวหน้างานทะเบียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานอาคาร สถานที่ เป็นต้น

5. หน้าที่การพัฒนาสถาบัน (Duty of Institutional Development) ได้รับผิดชอบในเรื่องที่เป็นการสร้างความเจริญก้าวหน้าเฉพาะด้าน หรือเฉพาะเรื่องให้แก่หน่วยงานโดยรวม คือวิทยาลัยหรือโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายจะให้เป็นไปตามนโยบายหรือหลักการที่ผู้บริหารสถาบันกำหนดให้ เช่น งานศูนย์ข้อมูล กรรมการตรวจ การจ้างงาน ซ่อมวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

6. หน้าที่ทางธุรการและบริการทั่วไป (Duty of General Affairs and Service) ได้แก่การรับผิดชอบดำเนินการหรือกระทำการเพื่อให้งานธุรการและด้านการบริการทั่วไปของหน่วยงานย่อย เช่น ภาควิชาหรือแผนกวิชาและของหน่วยงานใหญ่ คือ โรงเรียนหรือวิทยาลัย เป็นไปโดยเรียบร้อยตามหลักการ และมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยงานนั้น ๆ และทั้งที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสิ่งของภายในหน่วยงานเองและบุคคล หรือสิ่งของภายนอกหน่วยงาน

7. หน้าที่อื่น ๆ (Duty of Other Assignment) ได้แก่การรับผิดชอบดำเนินการในหน้าที่ย่อยอื่น ๆ หรือชิ้นงานอื่นที่ยังไม่ได้กล่าวถึง แต่เป็นสิ่งที่ควรได้รับการดำเนินการในหน้าที่ไว้ในบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานหรือตามนโยบาย หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ปรัชญาการศึกษาสมัยใหม่ได้เพิ่มภาระให้แก่ครู และโรงเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะนักการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการบริการทุกอย่าง เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน เช่น ทางร่างกายทางด้านอารมณ์ ทางด้านจิตใจ รวมทั้งความต้องการทางด้านสังคมจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ขยายตัวออกไป อย่างกว้างขวางเช่นนี้ ย่อมจะเป็นภาระแก่ครูในการที่จะต้องรับผิดชอบมากขึ้น และเป็นสาเหตุหนึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากใจ และการปรับตัวที่ค่อนข้างลำบาก ซึ่งครูควรจะมีความรู้ในวิชาจิตวิทยาวัยรุ่นเพื่อที่จะได้เข้าใจธรรมชาติความต้องการและจิตใจของเด็กวัยรุ่นสำหรับสร้างความสำคัญรองมาจากพ่อแม่ได้แก่ครูอาจารย์ ครูมีโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเด็กอย่างน้อย 5-6 ชั่วโมงต่อวัน 5 วัน ในหนึ่งสัปดาห์ เป็นระยะเวลาจนถึง 8 ปี หรือมากกว่านั้น ครูคนแรกๆนับว่าเป็นครูที่มีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมชีวิตเด็กอย่างมาก แต่ต่อมาในระยะวัยรุ่นอิทธิพลต่าง ๆ อาจจะเสื่อมหายไป เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงจะพัฒนาความสัมพันธ์ต่อครูแนวใหม่และสนิทสนมกันมากขึ้น อย่างไรก็ตามครูมีอิทธิพลต่อเด็กเรื่อย ๆ ต่อไป ในขณะที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับเด็กทางส่วนตัว หรือบรรยากาศในห้องเรียน จากวิธีการสอนการสังเกตพิจารณา ด้วยเหตุนี้เองจึงควรที่จะเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางด้านสมองหรือบุคลิกภาพของเด็กในขณะที่ยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จูงใจในการทำงาน ถึงแม้ว่าครูจะไม่อยู่ในห้องก็ตาม (วัลลภา อีสริยวงศ์, 2530: 189-190) ครูช่างนอกจากจะสอนความรู้ความเข้าใจและทักษะใหม่ ๆ ในอาชีพแล้วยังจะต้องให้การอบรมจรรยาบรรณให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีในอนาคต ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูช่างเป็นผู้มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะนิสัย นักเรียนจะนำแบบอย่างของครูไปใช้ในวันข้างหน้า ครูช่างจึงไม่เพียงแต่จะฝึกให้

ผู้เรียนมีคุณภาพเท่านั้น แต่ต้องฝึกให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และบริการเป็น
(อนันต์ รัตมี. 2530 : 30 – 32)

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ครูเป็นผู้ที่บทบาทต่อพฤติกรรมของนักเรียนมากเพราะมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดครูจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในการประพฤติปฏิบัติตนครูจะต้องมีความช่างสังเกตความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียนว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันจึงจำเป็นต้องใช้วิธีสอนและการแก้ปัญหาตามสภาพลักษณะของนักเรียนนั้น ๆ โดยที่ครูจะต้องมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมเพื่อที่จะนำไปดูแลนักเรียนให้สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ได้ ครูจะต้องมีการเตรียมการสอนที่ดีมีความรู้ในด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีประสบการณ์ในการทำงาน เพราะการสอนนอกจากการสอนทางวิชาการแล้วจะต้องมีการสอนแทรกทางด้านคุณธรรมการประพฤติปฏิบัติให้เป็นคนดีของสังคมดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าข้อมูลจากความคิดเห็นของครูจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดนโยบายของโรงเรียนเพื่อให้ที่จะให้นักเรียนปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษา จำนวนครูช่างอุตสาหกรรมและขนาดของโรงเรียนเอกชนศึกษาในเขต ก.ท.ม. พบว่า มีการแบ่งขนาดของโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาดคือ ขนาดเล็ก มีจำนวน 7 โรงเรียน. ยังมีจำนวนครูผู้สอน 180 คน แต่ละโรงเรียนมีจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 400คน. โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนโรงเรียน 8 โรงเรียน มีจำนวนครูผู้สอน 340 คน แต่ละ โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 800 คน และ โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 โรงเรียน มีจำนวนอาจารย์ผู้สอน 900 คน ในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนนักเรียน 800 คนขึ้นไป ดังรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2542)

จากการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ แล้วพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน น่าจะมีความสัมพันธ์ กับนโยบายการปกครองของโรงเรียนในด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน และด้านภายนอกโรงเรียน ซึ่งผู้ที่ควรจะศึกษามากที่สุดจึงเป็นครูโดยเป็นผู้ให้ความคิดเห็น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีด้วยกันดังนี้คือ

สายเดือน ดันตกานต์ (2525 : 59) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายและความประพฤติ กรณีความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน และวิธีการลงโทษนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนหัวหน้านั้น ในสถานศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7, พบว่า การศึกษาสอดคล้องเกี่ยวกับการลงโทษ นักเรียนผู้ประพฤติผิดระเบียบ พบว่า ผู้บริหาร ครูวิชาสามัญครูวิชาชีพ และนักเรียนหัวหน้านั้นมีความเห็นสอดคล้องกันใน 5 กรณี ได้แก่ นักเรียนเล่นการพนัน หรือมีอุปกรณ์การพนันไว้ในครอบครอง นักเรียนดื่มสุรามึนเมา หรือสิ่งเสพติดให้โทษ นักเรียนนำอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดเข้ามาในสถานศึกษา นักเรียนต้องหาในคดีอาญาแต่ศาลให้รอลงอาญาเอาไว้ก่อน และกรณีสุดท้ายคือนักเรียนเข้าไปในสถานการค้าประเวณี โดยไม่ได้ไปเยี่ยมญาติหรืออาศัยอยู่ในสถานทีนั้น และที่สอดคล้องกันใน 6 กรณี ได้แก่ นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาทกันในชั้นเรียน นักเรียนประพฤติเสื่อมเสียทางชู้สาว นักเรียนแต่งกายผิดระเบียบที่สถานศึกษากำหนดไว้ นักเรียนขโมยทรัพย์สินของเพื่อนหรือสถานศึกษามีหลักฐานหรือพยานรู้เห็น นักเรียนแสดงกิริยาจากักร้าว ใช้คำหยาบคายกับเพื่อนและครูอาจารย์ และกรณีสุดท้ายคือนักเรียนเที่ยวเตร่หลังเที่ยงคืนโดยไม่ได้ออกไปกับผู้ปกครอง

กฤษดา แจ่มโสภณ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง การศึกษาทัศนะของผู้บริหารครูเกี่ยวกับพฤติกรรมบกพร่องทางวินัย โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน พบว่าผู้เกี่ยวข้อง กับวินัยนักเรียน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ และนักเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ บุคคลดังกล่าวมีบทบาท เกี่ยวกับการช่วยกำหนดระเบียบวินัยของนักเรียน โดยให้สอดคล้องกับกฎข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว นับว่าเป็นประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการทำการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามการวิจัยในประเทศยังมิได้ทำการศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับพฤติกรรมความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนการป้องกัน และแนวทางแก้ไขหรือลงโทษการผิดวินัยในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องดังกล่าว

สุพจน์ แส่นโรจน์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพสาเหตุและแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาชายช่วงอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นสาเหตุที่มีอิทธิ

ผลต่อการก่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในทางลบ กล่าวคือหาการจัดการแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียนมากขึ้นทำให้การทะเลาะวิวาทลดน้อยลง การจัดกิจกรรมทางด้านศาสนาและละลายการพฤติกรรมความเชื่อในทางที่ผิด โดยที่นักศึกษาเพื่อการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ได้แก่ ระเบียบของสถานศึกษาเคร่งครัดมากเกินไป ความเป็นธรรมในการให้รางวัล และการลงโทษนักศึกษาการแต่งกายที่ยั่วเย้าของนักศึกษา และยังได้เสนอแนะ ในการวิจัยต่อไปว่าควรวิจัยเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่างอุตสาหกรรม กับสายวิชาอื่น เช่น ทัศนศึกษาศิลปะ คหกรรม ศิลปกรรม ฯลฯ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ไม่เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท

โกเมศ กาบแก้ว (2541:43) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมที่ก่อการทะเลาะวิวาทที่มีผลต่อสภาพภายในสถานศึกษา โดยได้ทำการศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุการประทุพุดิตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย รวมถึงการก่อเหตุทะเลาะวิวาท สรุปเป็นสองสาเหตุใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ สาเหตุที่เกิดจากภายในสถานศึกษา และสาเหตุที่เกิดจากภายนอกสถานศึกษา ปัญหาทางบ้าน ปัญหาจากทางสถานศึกษา แต่ในทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้นเมื่อมองไปทางบ้านคงไม่สามารถที่จะไปจัดวางสภาพแวดล้อมของครอบครัวได้ได้แต่ทางสถานศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรที่ให้การศึกษาดูแลกัน สภาพปัญหาหรือสิ่งแวดล้อมบางอย่างสามารถที่จะเสนอแนะเพื่อปรับเปลี่ยนและพัฒนาได้ จึงมุ่งประเด็นที่สถานศึกษา กล่าวคือต้องทำการศึกษาสภาพในสถานศึกษาที่เป็นปัญหาดังกล่าวนี้นี้ด้านต่าง ๆ ว่ามีสภาพเป็นอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพิจารณาในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสภาพของสถานศึกษาดังกล่าวนี้นี้ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาได้อีกทางหนึ่งต่อไป

รุ่ง ธรรมสละ (2541 : 66) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมของครูช่างอุตสาหกรรมตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า พฤติกรรมของครูมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักเรียน โดยเฉพาะพฤติกรรมของครูช่างอุตสาหกรรมที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอให้ทันต่อสภาพเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นการประเมินพฤติกรรมของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้รู้ข้อดีและข้อบกพร่อง จะได้นำไปช่วยแก้ไขปัญหในการเรียนการสอน ปรับปรุงคุณภาพการสอนให้ดีขึ้น

สุรจิตตา โพธิบุตร (2533 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการบริหาร

งานกิจการนักศึกษาด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนว อาชีพและการจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล อยู่ในระดับกลาง มีการปฏิบัติสูงสุดใน เรื่องการเอาใจใส่ ดูแลตักเตือน และอบรมความประพฤติแก่นักศึกษา การจัดกิจกรรมร่วมกับ ห้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา การประสานกับสถาน ประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน และการจัดบริการด้านอุปการณ การปฐมพยาบาลและ ยาสามัญจำเป็น เรื่องที่ปฏิบัติต่ำที่สุด คือ การจัดครูอาจารย์ ดูแลความประพฤตินักศึกษา นอกสถานศึกษา การให้ขวัญกำลังใจแก่ครูอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรม การสนับสนุนให้นักศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น การจัดสัมมนา และสรุปผลการฝึกงาน การจัดบริการเงินยืม ให้นักศึกษากรณีเกิดความจำเป็น

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยนั้นจะ เห็นได้ว่า นโยบายการปกครองของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในทางที่ดีขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ แย่ลงสาเหตุเป็นเพราะในการกำหนดนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่ผ่านมายังไม่สามารถ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนได้ทั้งหมด เนื่องจากนโยบายดังกล่าวได้กำหนดขึ้น โดยที่ยังไม่มีข้อมูลพื้นฐานของสภาพปัญหาความเป็นจริงอย่างเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ วิจัย หาแนวทางกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ครู ซึ่งเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมาก และมีโอกาสได้รับรู้ถึงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของ นักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา โดยนำข้อมูลความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรม ของผู้เรียนและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน มาทำการวิจัยเพื่อ ที่จะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ การพิจารณากำหนดนโยบายและพัฒนากการปกครอง ของโรงเรียนได้อีกทางหนึ่งต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 โรงเรียน ซึ่งมีครูจำนวน 1,420 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและผู้ตอบแบบสอบถาม

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนประชากร (ครู)	จำนวนแบบสอบถามสมบูรณ์ (ครู)	(ร้อยละ)
- ขนาดเล็ก	7	180	150	12.30
- ขนาดกลาง	8	340	250	20.50
- ขนาดใหญ่	10	900	820	67.20
รวม	25	1,420	1,220	100.00

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดของโรงเรียน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียด ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม รวม 3 ด้านคือ

1. ด้านวิชาการ
2. ด้านภายในโรงเรียน
3. ด้านภายนอกโรงเรียน

ตอนที่ 3 เป็นรายละเอียดความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม รวม 3 ด้านคือ

1. ด้านวิชาการ
2. ด้านภายในโรงเรียน
3. ด้านภายนอกโรงเรียน

แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การกำหนดค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ คือ

- 4 หมายถึง ระดับดีมาก
- 3 หมายถึง ระดับดี
- 2 หมายถึง ระดับพอใช้
- 1 หมายถึง ระดับไม่ดี

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาประเด็นสำคัญ ๆ ของวัตถุประสงค์ของ นโยบายการปกครองโรงเรียน และพฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงจะดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จำนวน 4 คน ดังนี้

- คนที่ 1 มีความเชี่ยวชาญด้านครูโรงเรียนอาชีวศึกษาอุตสาหกรรม
 อาจารย์ปัญญา ผิวเกลี้ยง อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค
- คนที่ 2 มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีวศึกษาอุตสาหกรรม
 อาจารย์สุพงษ์ ศรีวินิจ ศึกษาพิเศษ
 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- คนที่ 3 มีความเชี่ยวชาญด้านวิจัย
 อาจารย์สุจิตต์ รักษ์เผ่า อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- คนที่ 4 มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร
 อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. นำแบบสอบถามแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยทดลองใช้กับครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขต ปริมณฑลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 90 คน จำนวน 3 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนเทคนิคสัจจวัฒน์ โรงเรียนกรุงเทพเทคนิคคนนท์ และโรงเรียน เทคโนโลยีแหลมทอง

5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970:161) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

6. ปรับปรุงแก้ไขตามผลการวิเคราะห์จากการทดลองไปใช้ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนอให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจใน ขั้นสุดท้าย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการนำหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒไปขออนุญาตผู้อำนวยการโดยการนำแบบสอบถามไปส่งและกำหนดวันที่ผู้วิจัย ไปปรับแบบสอบถามคืน จำนวน 1,420 ฉบับ ทั้ง 25 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานครและหลัง จากส่งแบบสอบถามแล้วประมาณ 10 วัน ผู้วิจัยไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยได้รับ

แบบสอบถามคืนจำนวน 1,220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86 ของแบบสอบถามทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้
2. ตรวจสอบให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. หาค่าเฉลี่ย (μ) ตามสาเหตุที่แยกไว้ คือ
 - 3.1 นโยบายการปกครองของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ
 - 3.1.1 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนด้านวิชาการ
 - 3.1.2 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายในโรงเรียน
 - 3.1.3 นโยบายการบริหารงานด้านการปกครองของนักเรียนภายนอกโรงเรียน
 - 3.2 พฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ
 - 3.2.1 พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ
 - 3.2.2 พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน
 - 3.2.3 พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

4. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยมีการให้คะแนนและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (μ) ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียน คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.00 หมายถึง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดีมาก

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน และต่อพฤติกรรมของนักเรียน คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียนคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียน คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนและต่อพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ไม่ดี

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน

5.1 ค่าร้อยละ

5.2 ค่าเฉลี่ย

5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.4 ค่าสหสัมพันธ์

ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ในการหาค่าทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลสื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- μ แทน ค่าเฉลี่ย
- σ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- N แทน จำนวนประชากร
- γ แทน ค่าความสัมพันธ์
- $*$ แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- $**$ แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร โดยหาค่าร้อยละ ดังตาราง 2

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้านคือ นโยบายการปกครองด้านวิชาการ นโยบายการปกครองภายในโรงเรียน นโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 3 - 6

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 7 - 10

ตอนที่ 4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการปกครองของโรงเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยหาความสัมพันธ์ ดังตาราง 11

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร โดยหาร้อยละ ดังตาราง 2

ตาราง 2 สถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน/คน (1,220)	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	297	24.34
ปริญญาตรี	895	73.36
สูงกว่าปริญญาตรี	28	2.30
หน้าที่การสอน		
ประเภทวิชาชีพ	790	64.75
ประเภทวิชาสามัญ	430	35.25
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	336	27.54
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	455	37.30
มากกว่า 10 ปี	429	35.16
ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก (มีนักเรียนระหว่าง 1 – 400 คน)	150	12.30
ขนาดกลาง (มีนักเรียนระหว่าง 401 – 800 คน)	250	20.50
ขนาดใหญ่ (มีนักเรียนตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป)	820	67.20

จากตาราง 2 แสดงสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ครูมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 24.34 ปริญญาตรี มีร้อยละ 73.36 และสูงกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 2.30

2. ครูที่สอนประเภทวิชาชีพ มีร้อยละ 64.75 และสอนประเภทวิชาสามัญ มีร้อยละ 35.25

3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีร้อยละ 27.54 มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีร้อยละ 37.30 และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีร้อยละ 35.16

4. ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีร้อยละ 12.30 สอนอยู่ในโรงเรียน ขนาดกลาง มีร้อยละ 20.50 และสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีร้อยละ 67.20

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขต กรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้านคือ นโยบายการปกครองด้านวิชาการ นโยบายการปกครองภายในโรงเรียน นโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 3 - 6

ตาราง 3 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านและรวม 3 ด้าน

ข้อที่	นโยบายการปกครอง	μ	σ	ระดับ
1	ด้านวิชาการ.....	2.85	0.36	ดี
2	ด้านภายในโรงเรียน.....	3.28	0.43	ดี
3	ด้านภายนอกโรงเรียน.....	3.27	0.41	ดี
รวม		3.13	0.25	ดี

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมในระดับดี ($\mu = 3.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระดับดี ทุกด้าน ($\mu = 2.85$, $\mu = 3.28$, $\mu = 3.27$) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองด้านวิชาการ

ข้อที่	นโยบายการปกครองด้านวิชาการ	μ	σ	ระดับ
1	ครูให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน.....	3.04	0.75	ดี
2	นักเรียนที่มีเวลาเรียนไม่ครบตามกำหนดจะไม่มีสิทธิเข้า สอบวิชานั้น.....	2.39	1.01	พอใช้
3	โรงเรียนส่งเสริมการเรียนการสอนโดยแทรก คุณธรรม จริยธรรมในกระบวนการวิชา.....	2.98	0.81	ดี
4	ครูฝ่ายปกครองสามารถระงับสิทธิในการเข้าสอบของ นักเรียนที่กระทำความผิด.....	2.98	1.02	ดี
5	ครูตัดคะแนนพฤติกรรมในแต่ละรายวิชาในกรณีผู้เรียน ประพฤติผิดนอกเวลาเรียน.....	3.03	0.85	ดี
6	ครูให้คะแนนความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย.....	2.95	1.14	ดี
7	ครูให้คะแนนพฤติกรรมความสนใจเรียน.....	2.83	1.02	ดี
8	นักเรียนทุจริตในการสอบจะต้องถูกลงโทษให้ตกในวิชานั้น	3.05	0.78	ดี
9	โรงเรียนจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ.....	3.34	0.85	ดี
10	ครูนิเทศฝึกงานเป็นผู้ทดสอบผู้เรียนหลังจากฝึกงานครบ ตามกำหนดเวลา.....	1.92	1.04	พอใช้
รวม		2.85	3.64	ดี

ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองด้านวิชาการ โดยรวมในระดับดี ($\mu = 2.85$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของ โรงเรียนใน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพ
มหานครในระดับดี ได้แก่ ครูให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน ($\mu = 3.04$) โรงเรียนส่งเสริมการเรียน
การสอนโดยแทรก คุณธรรม จริยธรรม ในขบวนการวิชา ($\mu = 2.98$) ครูฝ่ายปกครองสามารถ
ระงับสิทธิในการเข้าสอบของนักเรียนที่กระทำความผิดได้ ($\mu = 2.98$) ครูตัดคะแนนพฤติกรรม
ในแต่ละรายวิชาในกรณีนักเรียนประพฤติผิดนอกเวลาเรียน ($\mu = 3.03$) ครูให้คะแนนความรับผิดชอบ

รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\mu = 2.95$) ครูให้คะแนน พฤติกรรมความสนใจเรียน ($\mu = 2.83$) นักเรียนทุจริตในการสอบจะต้องถูกลงโทษให้ตกในวิชานั้น ($\mu = 3.05$) และโรงเรียนจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ ($\mu = 3.34$) ส่วน ข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นในระดับพอใช้

ตาราง 5 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน

ข้อที่	นโยบายการปกครองภายในโรงเรียน	μ	σ	ระดับ
1	แต่งกายผิดระเบียบครั้งแรกถือเป็นความผิดไม่ร้ายแรงโดยให้ครูเป็นผู้ว่ากล่าวตักเตือน.....	3.41	0.86	ดี
2	สุบบุหรี่ยภายในบริเวณโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษตัดคะแนนความประพฤติ.....	3.21	0.88	ดี
3	ทะเลาะวิวาทกันภายในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พักการเรียน	2.77	0.89	ดี
4	เล่นการพนันภายในโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษพักการเรียน.....	3.57	0.76	ดีมาก
5	ดื่มสุรา ขอบมันเมา เสพยาเสพติด ภายในโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษพักการเรียน.....	3.67	0.73	ดีมาก
6	จำหน่ายยาเสพติดให้โทษร้ายแรงภายในบริเวณโรงเรียน ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....	3.68	0.74	ดีมาก
7	พกพาอาวุธต้องห้ามเข้ามาในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....	3.66	0.75	ดีมาก
8	เป็นหัวหน้าก่อการประท้วงต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....	3.02	1.00	ดี
9	ถูกพักการเรียนเกิน 2 ครั้ง ใน 1 ปี ปีการศึกษาไม่ว่ากรณีใด ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....	3.00	0	ดี
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน.....	2.80	0.91	ดี
รวม		3.28	0.43	ดี

ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน โดยรวมในระดับ ดี ($\mu = 3.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการ ปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขต กรุงเทพมหานครในระดับดีมาก ได้แก่ เล่นการพนันภายในโรงเรียน ครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษพักการเรียน ($\mu = 3.57$) ดื่มสุราของมีนเมา เสพยาเสพติดภายใน โรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษพักการเรียน ($\mu = 3.67$) จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ร้ายแรงภายในบริเวณโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน ($\mu = 3.68$) พกพาอาวุธต้องห้ามเข้ามาในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน ($\mu = 3.66$) ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นในระดับดี

ตาราง 6 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน

ข้อที่	นโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน	μ	σ	ระดับ
1	ลักษณะภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการ เป็นนักเรียน.....	3.22	0.89	ดี
2	เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือในที่ โรงเรียนมีคำสั่งห้ามต้องได้รับโทษตัดคะแนนความประพฤติ...	3.21	0.88	ดี
3	ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนของสถานศึกษาอื่นหรือ บุคคลอื่นต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....	3.39	0.84	ดี
4	ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนเดียวกันภายใน โรงเรียนต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....	2.53	0.84	ดี
5	สูบบุหรี่ในเครื่องแบบนักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับ โทษภาคทัณฑ์.....	2.87	0.92	ดี
6	เสพของมีเมาหรืออยู่ในสภาพอาการมึนเมาในเครื่องแบบ นักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์.....	3.45	0.80	ดี
7	พกพาอุปกรณ์การเรียนโดยเจตนาใช้เป็นอาวุธภายนอก โรงเรียนต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....	3.63	0.65	ดีมาก
8	ก่อคดีอาชญากรรมภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้น สภาพการเป็นนักเรียน.....	3.70	0.54	ดีมาก
9	บังคับ ขู่เข็ญ ยุยง ส่งเสริมหรือชักชวนก่อความไม่สงบขึ้นภายใน นอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....	3.45	0.74	ดี
10	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครอง ภายนอกโรงเรียน.....	3.23	0.89	ดี
รวม		3.27	0.41	ดี

ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของ
โรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับนโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน โดยรวม ในระดับดี
($\mu = 3.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อนโยบาย การปกครองของ
โรงเรียน ในระดับดีมาก ได้แก่ พกพาอุปกรณ์การเรียนโดย เจตนาใช้เป็นอาวุธภายนอกโรงเรียน

ต้องได้รับโทษให้พักการเรียน ($\mu = 3.63$) และ ก่อคดีอาชญากรรมภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน ($\mu = 3.70$) ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นในระดับดี

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 7 - 10

ตาราง 7 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน

ข้อที่	พฤติกรรมของนักเรียน	μ	σ	ระดับ
1	ด้านวิชาการ.....	2.46	0.52	พอใช้
2	ด้านภายในโรงเรียน.....	2.31	0.56	พอใช้
3	ด้านภายนอกโรงเรียน.....	2.34	0.53	พอใช้
รวม		2.37	0.34	พอใช้

ข้อมูลจากตาราง 7 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมในระดับพอใช้ ($\mu = 2.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่าง อุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระดับพอใช้ทุกด้าน ($\mu = 2.46$, $\mu = 2.31$, $\mu = 2.34$) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านวิชาการ

ข้อที่	พฤติกรรมด้านวิชาการ	μ	σ	ระดับ
1	ความตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน.....	2.69	1.15	ดี
2	ความตั้งใจในการเรียนขณะครูทำการสอน.....	3.17	1.01	ดี
3	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย.....	2.91	0.80	ดี
4	ความเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการที่ครูได้สอน.....	2.62	0.91	ดี
5	ความกระตือรือร้นในการศึกษาความรู้ใหม่ๆ ของนักเรียน	2.15	0.98	พอใช้
6	การให้ความร่วมมือกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ.....	2.56	0.82	ดี
7	การให้ความร่วมมือของนักเรียนในการทำกิจกรรมทางวิชาการกับทางโรงเรียน.....	1.98	0.88	พอใช้
8	การศึกษาค้นคว้าความรู้ในห้องสมุด.....	1.74	0.93	พอใช้
9	การปฏิบัติตามของนักเรียนตามระเบียบวินัยของการใช้ฝึกงาน.....	2.53	0.84	ดี
10	ความสามารถในการปฏิบัติงานในโรงฝึกงานและในห้องเรียนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้.....	2.28	0.95	พอใช้
รวม		2.46	0.52	พอใช้

ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านวิชาการ โดยรวมในระดับพอใช้ ($\mu = 2.46$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระดับดี ได้แก่ ความตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน ($\mu = 2.69$) ความตั้งใจในการเรียนขณะครูทำการสอน ($\mu = 3.17$) ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\mu = 2.91$) ความเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการที่ครูได้สอน ($\mu = 2.62$) การให้ความร่วมมือกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ ($\mu = 2.56$) และการปฏิบัติตามของ ผู้เรียนตามระเบียบวินัยของการใช้โรงฝึกงาน ($\mu = 2.53$) ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็น ในระดับพอใช้

ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายในโรงเรียน

ข้อที่	พฤติกรรมภายในโรงเรียน	μ	σ	ระดับ
1	การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด.....	2.24	1.03	พอใช้
2	ความรับผิดชอบของนักเรียนในการใช้สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน.....	2.56	1.10	ดี
3	การให้ความร่วมมือของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมภายในโรงเรียน.....	2.63	0.35	ดี
4	ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนต่างชั้นปีกัน.....	2.40	0.30	พอใช้
5	ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน.....	2.14	0.36	พอใช้
6	ความอ่อนน้อมต่อครูผู้สอนคนอื่นที่ไม่ได้สอนผู้เรียน.....	2.10	0.73	พอใช้
7	การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน.....	1.81	0.70	พอใช้
8	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการติดต่อแผนกธุรการของโรงเรียน.....	2.59	1.05	ดี
9	การให้ความร่วมมือของนักเรียนในการดูแลรักษาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน.....	2.32	0.35	พอใช้
10	การปฏิบัติของนักเรียนตามนโยบายการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียน.....	2.33	0.86	พอใช้
รวม		2.31	0.56	พอใช้

ข้อมูลจากตาราง 9 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายในโรงเรียน โดยรวมในระดับพอใช้ ($= 2.31$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับดี ได้แก่ ความรับผิดชอบของนักเรียนในการใช้สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\mu = 2.56$) การให้ความร่วมมือของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมภายในโรงเรียน ($\mu = 2.63$) และการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการติดต่อกับแผนกธุรการของโรงเรียน ($\mu = 2.59$) ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นในระดับพอใช้

ตาราง 10 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายนอกโรงเรียน

ข้อที่	พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน	μ	σ	ระดับ
1	การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบภายนอกโรงเรียน.....	2.29	0.93	พอใช้
2	กริยามารยาทของนักเรียนในขณะที่เดินทางกลับบ้าน.....	2.29	0.93	พอใช้
3	ความร่วมมือกับนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับระยะเวลาการเดินทางกลับบ้าน.....	1.86	0.90	พอใช้
4	การให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง.....	2.38	0.95	พอใช้
5	การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและสารวัตรนักเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ภายนอกโรงเรียน.....	2.73	0.99	ดี
6	การให้ความร่วมมือกับครูของโรงเรียนผู้นำหน้าที่ดูแลพฤติกรรมนักเรียนภายนอกโรงเรียน.....	2.93	0.96	ดี
7	การแต่งเครื่องแบบนักเรียนไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม.....	2.65	0.84	ดี
8	การปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการที่นักเรียนฝึกงาน.....	2.44	0.96	พอใช้
9	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการเดินทางไปทัศนศึกษานอกสถานที่.....	2.08	1.04	พอใช้
10	การทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างโรงเรียน.....	1.78	0.91	พอใช้
รวม		2.34	0.53	พอใช้

ข้อมูลจากตาราง 10 แสดงว่าครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมภายนอกโรงเรียน โดยรวมในระดับพอใช้ ($\mu = 2.34$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับดี ได้แก่ การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและสารวัตรนักเรียนที่ ปฏิบัติหน้าที่ภายนอกโรงเรียน ($\mu = 2.73$) การให้ความร่วมมือกับครูของโรงเรียนผู้นำ หน้าที่ดูแลพฤติกรรมนักเรียนภายนอกโรงเรียน ($\mu = 2.93$) การแต่งเครื่องแบบนักเรียน ไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ($\mu = 2.65$) ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นในระดับพอใช้

ตอนที่ 4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการปกครองของโรงเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยหาความสัมพันธ์ ดังตาราง 11

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการปกครองของโรงเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรม	พฤติกรรมของนักเรียน			
นโยบาย	วิชาการ	ภายในโรงเรียน	ภายนอกโรงเรียน	รวมทุกด้าน
นโยบายการปกครอง				
วิชาการ	0.15	- .001	- .059*	- .023
ภายในโรงเรียน	0.49	.103**	- .083**	.038
ภายนอกโรงเรียน	0.75**	- .035	- .078**	- .022
รวมทุกด้าน	0.75**	.038	- .117**	- .001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อมูลจากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครอง ของโรงเรียนมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่าง อุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายด้าน วิชาการ มีความสัมพันธ์กัน ส่วนนโยบายการปกครองภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ พฤติกรรมทางด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบริบทของการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

จะได้ข้อมูลใช้ในการกำหนดนโยบายและการปรับปรุงการปกครองของโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครู

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับไม่ดี
2. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับดี
3. พฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 โรงเรียน ประกอบไปด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 7 โรงเรียน มีครูจำนวน 150 คน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 8 โรงเรียน มีครูจำนวน 250 คน โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 10 โรงเรียน 820 คน รวมทั้งสิ้น 1,220 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ³

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อการพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

1. เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ
2. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตร สาขาช่างอุตสาหกรรม ด้านวิชาการด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
3. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม ด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ควบคุมปริญญาโท นพินทร์ ตรวจสอบ แก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน พิจารณาความครอบคลุมเนื้อหา จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ควบคุมปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอน จำนวน 90 คน จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตปริมณฑลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยดำเนินการส่งแบบสอบถาม โดยดำเนินการส่งแบบสอบถามกลับคืนมาและตอบอย่างสมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 1,220 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86 ของแบบสอบถามทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับ นโยบายการปกครองของโรงเรียน

สรุปผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียน โดยรวมในระดับพอใช้ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับพอใช้ทุกด้าน

2. ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน โดยรวมในระดับดี เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนในระดับดีทุกด้าน

3. ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน โดยรวมพบว่ามีความสัมพันธ์กัน เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองด้านวิชาการที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนด้าน วิชาการ มีความสัมพันธ์กัน ส่วนนโยบายการปกครองภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียนที่มี ผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดย รวมอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนพิจารณาในด้าน พฤติกรรมด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน ปรากฏผลดังนี้

1.1 พฤติกรรมด้านวิชาการเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ครูผู้สอนในประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ทั้ง นี้อาจเป็นเพราะ สภาพการเรียนการสอนยังไม่ดีพอ ครูผู้สอนยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับ นักเรียนในด้านความสนใจเรียน และความกระตือรือร้นสนใจในการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ขาด การแนะนำการใช้ห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ ยังไม่มีกฎระเบียบการใช้ห้องเรียนและโรงฝึก งานที่ไม่มีความชัดเจนและดีพอในการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำการเรียน โรงเรียน จัดให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมไม่มากพอในการทำกิจกรรมทางวิชาการกับทางโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับบทความของวิจิตร ศรีสอ้าน.(2518 : 46) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษาระบบบริหารงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่ง ถ้าระบบบริหารมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ นักศึกษามีเสรีภาพทางด้านวิชาการ ฝ่ายบริหารจะต้องเข้าใจการอุดมศึกษา เข้าใจทุกฝ่าย และสอดคล้องกับบทความของ วิจิตร วรุตบางกูร. (2524 : 125) พบว่าอาคารเรียนและบริเวณ อาคารเอนกประสงค์เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริม การเรียนการสอนและพัฒนาการความเจริญออก งามของนักเรียน บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นห้องประชุม ห้องอาหาร สโมสรนักศึกษา ห้องฝึกพลศึกษาและห้องเรียน สำหรับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้มากยิ่ง ขึ้น ห้องสมุดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ควรมีบรรยากาศที่ดีสะดวกสบายสภาพแวดล้อมน่ารื่นรมย์และ เยียบ เพื่อเสริมสมาริในการศึกษาค้นคว้า การใช้บริการของห้องสมุดควรอยู่ในที่ที่เป็นศูนย์

กลางหรือไปมาสะดวก นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนและการทำการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั้น

1.2 พฤติกรรมภายในโรงเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนด้านภายในโรงเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูผู้สอนมีน้อยจึงทำให้ครูไม่สามารถรับรู้ปัญหาและพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนได้ทั้งหมด เกี่ยวกับการบริหารงานของโรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายต่าง ๆ จึงทำให้ขาดข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นและยังไม่มีกำหนดการปฏิบัติของนักเรียนตามระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างชัดเจน ขาดผู้แนะแนวทางปฏิบัติให้กับนักเรียนจึงทำให้เกิดปัญหาความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เช่นการแต่งกาย การดูแลรักษาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน การปฏิบัติของนักเรียนตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา พัทธราวิช.(2531: 283) ได้สรุปสาเหตุที่เด็กที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมต่อต้านกับโรงเรียนข้อหนึ่งก็คือ โรงเรียนมีระเบียบวินัยเข้มงวดกวดขันเกินไป มีระเบียบกฎเกณฑ์มากมายทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้เกิดพฤติกรรมต่อต้านขึ้นได้ และ ลอคลิน. (Loclin. 1976 :149-A) ที่เปรียบเทียบสถานศึกษา ในด้านเกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบ ที่ยุ่งยากมากและเคร่งครัดมาก มีนักศึกษาที่ฝ่าฝืนระเบียบมากกว่า นักศึกษาและอาจารย์ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ส่วนสถานศึกษาที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารน้อยนั้น จะมีกฎระเบียบที่ยุ่งยากมากและเคร่งครัดมาก มีนักศึกษาที่ฝ่าฝืนระเบียบมากกว่า นักศึกษาของสถานศึกษาที่ศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารอย่างเต็มที่

1.3 พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนด้านภายนอกโรงเรียน อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนต่าง ๆ สถาบันอยู่แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความร่วมมือ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายบ้านเมือง และตามระเบียบของโรงเรียน โรงเรียนยังขาดการอบรมความประพฤติและการแนะแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียน และยังขาดแคลนครูทำหน้าที่ดูแลพฤติกรรมของนักเรียนขณะเดินทางมาโรงเรียนเดินทางกลับบ้าน การเดินทางไปทัศนศึกษานอกสถานที่ และการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการเดินทางไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุโท เจริญสุข. (2520 : 70-71) เมื่อได้รวมกลุ่มกันอยู่มาก ๆ มักจะสร้างพฤติกรรม ที่เป็นปัญหาของสังคม เด็กมักชอบเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อน และรู้สึกว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อนนี้ตนเองยิ่งใหญ่ มีเสรีภาพเต็มที่ พฤติกรรมของเด็กเหล่านี้บางครั้งอาจ

ทำผิดกฎหมายบ่อยๆ เช่นยกพวกตีกัน เป็นต้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิณิชา บุญยู่. (2539 :บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนพานักเรียนไปศึกษาดูงานภาคปฏิบัติ แหล่งวิทยาการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระนอกโรงเรียน และไม่สามารถเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาบรรยายให้ความรู้พื้นฐานแก่นักเรียนได้สำหรับเรื่องดังกล่าวนี้สามารถปรับปรุงได้โดยยึดถือระเบียบว่าด้วยการศึกษาหาความรู้จากสถานประกอบการ

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนครูผู้สอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นตามสมมุติฐานที่วางไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน พิจารณาในด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน ปรากฏดังนี้

2.1 ด้านวิชาการเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วครูผู้สอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนด้านวิชาการอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดแข่งขันทางทักษะวิชาชีพจะทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านวิชาการทั้งนักเรียนและครูผู้สอน มีการให้คะแนน ความประพฤตินักเรียนมีกฎระเบียบที่ใช้ควบคุมในการสอบที่เคร่งครัด ครูผู้สอนมีการแทรกคุณธรรม จริยธรรมและระหว่างการเรียนรู้การสอนครูสามารถดัดคะแนนนักเรียนกรณีที่นักเรียนประพฤติผิดได้ และให้คะแนนความรับผิดชอบต่องานที่นักเรียนได้รับมอบหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชวนชม คำหอมกุล. (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการบริหารงานด้านวิชาการระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร การวัดและการประเมินการเรียนการสอนและการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน โรงเรียนปฏิบัติน้อยและมีปัญหาน้อย หากพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 4 ด้านพบว่า สภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการโรงเรียนปฏิบัติถูกต้องด้วยการประเมินผล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2522 มากกว่าปฏิบัติเรื่องอื่น ๆ สำหรับปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการที่จะให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรมีมากกว่าปัญหาเรื่องอื่น ๆ ปัญหาการจัดการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการวัดประเมินผลน้อยกว่าปัญหาเรื่องอื่น ๆ

2.2 ด้านภายในโรงเรียนเมื่อพิจารณา โดยรวมแล้วครูผู้สอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนภายในโรงเรียน อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีขั้นตอนการตักเตือนโดยครูเกี่ยวกับการประพฤติ

ผิดไม่ร้ายแรงในครั้งแรกมีการลงโทษ โดยการตัดคะแนนความประพฤติกรณีนักเรียนประพฤติในครั้งที่2มีการลงโทษให้พักการเรียนในกรณีนักเรียนเล่นการพนัน ทะเลาะวิวาท ดื่มสุรายาเสพติด กรณีนักเรียนเป็นหัวหน้าก่อการประท้วง ถูกพักการเรียนเกินกำหนดจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ร้ายแรง จะต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน นอกจากมีบทลงโทษที่เหมาะสมแล้ว โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลสภาพปัญหาที่เป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิจิตร วรุตบางกูร. 2524 :124) บริเวณที่ใช้นั่งเล่น พักผ่อนหย่อนใจรมอาคารริมสนาม ใกล้สระว่ายน้ำ ได้ต้นไม้ให้ร่ม เป็นต้น สถาบันการศึกษาอาจสร้างบรรยากาศให้ร่มรื่นด้วยต้นไม้ยืนต้น ศาลาพักผ่อน ม้านั่งใต้ต้นไม้ สวนหย่อม ร่องไม้ดอกที่สามารถมองเห็นได้จากการพักผ่อนภายในอาคารหรือไม้กระถางตามระเบียงและหน้าต่างเรียน เพื่อช่วยคลายเครียดและความเบื่อหน่ายได้ และในสถานศึกษาของเอกชน สิ่งอำนวยความสะดวกภายในอาคาร เช่นโต๊ะเก้าอี้ มีเพียงพอ อยู่ในระดับค่อนข้างดี

2.3 ด้านภายนอกโรงเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียนภายนอกโรงเรียน อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีบทลงโทษที่รุนแรงในกรณีที่นักเรียนแต่งกายเครื่องในแบบนักเรียนประพฤติกฎหมายบ้านเมือง เช่นการลักทรัพย์ ก่อคดีอาชญากรรม ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพนักเรียน ส่วนการประพฤติของนักเรียนเกี่ยวกับการประพฤติผิด เช่น การทะเลาะวิวาท พกอาวุธ ต้องได้รับโทษให้พักการเรียน มีการลงโทษในขั้นตอนจากการลงโทษภาคทัณฑ์เป็นการลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ในขณะที่อยู่ภายนอกโรงเรียน เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายการปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของสุโท เจริญสุข. (2520 : 70-71) ที่พบว่า การคบเพื่อนของเด็กวัยรุ่นนั้นนับว่าเป็นการปรับตัวทางสังคมอย่างหนึ่ง ซึ่งพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นนั้นมีเพื่อนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้เขาเกิดอบอุ่น ไม่รู้สึกเหงา การคบเพื่อนควรได้รับการสนับสนุนตั้งแต่เด็กๆ โรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กจะหา เพื่อนได้อย่างเดียวควรควรสนับสนุนโดยการชี้ให้แต่ละคนเห็นความสำคัญของการมีเพื่อนและโดยการจัดโครงการให้มีกิจกรรมร่วมกันให้มากๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ แสนโรจน์.(2536:บทคัดย่อ) พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมากขึ้นจะทำให้การทะเลาะวิวาทลดน้อยลง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยที่วางไว้ปรากฏผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขต
กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความสัมพันธ์กันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

3.1 พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน
ด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า
นักเรียนมีความสนใจศึกษาหาความรู้จากห้องสมุดและศึกษาหาความรู้ใหม่นอกเหนือจากการ
ศึกษาภายในห้องเรียน โดยที่ครูผู้สอนมีการให้คะแนนความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ การจัดกิจ
กรรมทางวิชาการโดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้าน
วิชาการไปในทางดีขึ้น นักเรียนมีความสนใจเรียนและไม่เบื่อหน่ายการเรียนโดยครูผู้สอนนอก
จากทางด้านวิชาการแล้วยังมีการแทรกด้านคุณธรรม จริยธรรมและการปฏิบัติตามระเบียบข้อ
บังคับของห้องเรียนและโรงเรียน โดยครูผู้สอนมีการให้คะแนนพฤติกรรมความสนใจเรียนความคู้
ไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิจิตร วรุตบางกูร.(2524 :125) ได้พบว่าโรงเรียนเอกชน
มีความคล่องตัวในด้านการบริหาร และการจัดการ สามารถนำ นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้
ดำเนินกิจการได้ตามความต้องการโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนโรงเรียน
ภาครัฐ จึงเป็นโอกาสให้ จึงเป็นโอกาสให้โรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่าง
คล่องตัวมากกว่าเพราะสามารถปรับเปลี่ยน และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและ
สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชวนชม คำหอมกุล.
(2528:บทคัดย่อ) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรหาทางช่วย
เหลือโรงเรียนในการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรการสอนให้มากขึ้นปรับปรุงคุณภาพของครู
โดยเฉพาะเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพจัดให้
มีหนังสือเอกสารตำราเรียน คู่มือครูและหนังสืออ่านประกอบสำหรับครูในการจัดการเรียนการ
สอน และเกมส์ กาบแก้ว.(2541:73)ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาได้
ประเมินการสอนของอาจารย์ มีความสนใจในตัวนักเรียนนักศึกษาแต่ละคนมีการอบรมสั่งสอน
จริยธรรม สอดแทรกในขณะที่สอนวิชาอื่น ๆ และความสนใจถามทุกข์สุขของนักเรียนนักศึกษา
หรือไม่

3.2 พฤติกรรมของนักเรียนด้านภายในโรงเรียนกับนโยบายการปกครองของโรง
เรียนด้านภายในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้อง
กับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนด
นโยบายการปกครองของโรงเรียน ในสภาพความเป็นจริงนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถ
ปฏิบัติตามระเบียบที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ นักเรียนไม่ค่อยเชื่อฟังในการที่ครูตักเตือน
แทนการลงโทษในกรณีที่นักเรียนทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนัก
เรียนต่างชั้นปียังไม่ดีพอขาดการร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยว
กับเรื่องยาเสพติดภายในโรงเรียน ยังมีบทการลงโทษที่น้อยและขั้นตอนการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน

จึงทำให้ยังมีนักเรียนกระทำความผิดอยู่อีกมาก ซึ่งสอดคล้องกับบทความของวิจิตร ศรีสุวาน. (2518 : 46) อุปนิสัยของนักเรียนนักศึกษาดังกล่าวนั่นเอง ที่มีเจตคติไม่ค่อยดีต่อสภาพต่างๆ ที่เป็นอยู่ หรืออาจจะเนื่องมาจากสภาพภายในสถานศึกษา ด้านการบริหารค่อนข้างไม่จริง อันเนื่องมาจากผู้บริหาร หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักของการบริหาร และสอดคล้องกับผลงานงานการวิจัยของ ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์. (2528 : 12-13) ที่กล่าวว่า เครื่องมือเครื่องจักรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม เมื่อโรงเรียนมีนโยบายรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีการเพิ่มขยายด้าน เครื่องมือ เครื่องจักร ให้เหมาะสมกับนักศึกษา ซึ่งทางโรงเรียนเอกชน อาจประสบกับเรื่องงบประมาณการจัดซื้อเครื่องมือ เครื่องจักร ซึ่งมีราคาแพง และเป็นการลงทุนที่สูงและโรงฝึกงานนับเป็นหัวใจของการฝึกภาคปฏิบัติ รวมทั้งโรงฝึกงานต้องมีความพร้อมด้านระบบแสงสว่างและการป้องกันเสียง

3.3 พฤติกรรมของนักเรียนด้านภายนอกโรงเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนด้านภายนอกโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องการเดินทางกลับบ้าน ซึ่งมักจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเช่น การเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน การทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน ประพฤติตนไม่เหมาะสมขณะแต่งเครื่องแบบนักเรียน การแต่งผิดระเบียบ จำนวนครูที่ทำหน้าที่ดูแลพฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียนมีน้อยเกินไป โรงเรียนยังขาดการติดต่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ควรให้ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายการปกครองของโรงเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุชา จันทน์เอม. (2527:36-38) โรงเรียนนั้นประกอบไปด้วยตัวอาคาร ครูอาจารย์ นักเรียนและวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ทั้งสิ่งนี้ได้ทำให้เกิดการติดต่อสัมผัสกันขึ้นภายในโรงเรียน นอกจากนี้ยังทั้งทำให้โรงเรียนได้ติดต่อกับภายนอกอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ของทั้งสิ่งนี้ ถ้าหากดำเนินไปอย่างไร้ความหมาย หรือผิดทิศทางก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาการกระทำความผิดได้โรงเรียนหลายแห่งในประเทศไทยไม่สามารถควบคุมเด็กให้ประพฤติตนไปในแนวทางที่เหมาะสมได้ ทั้งนี้เพราะมีข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งถ้าหากโรงเรียนเหล่านั้นจะได้พิจารณาข้อบกพร่องของตนเองอย่างรอบคอบ แล้วนำหลักการต่างๆที่ได้เสนอแนะไว้แล้วมาใช้ ก็น่าจะแก้ปัญหาได้บ้าง ต้องไม่ลืมว่าเราต้องฝึกคนให้มีความมานะอดทน ไม่ทำอย่างขอไปที หรือทำไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนเพียงด้านเดียว แต่จะต้องทำงานเพื่องาน ทำงานแล้วไม่หวังสิ่งใดตอบแทน และเป็นผู้ที่มีความเสียสละความบริสุทธิ์ใจอันแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ พอใช้ และความคิดเห็นของครูที่มีผลต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ ดี ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า นโยบายการปกครองของโรงเรียน นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการที่จะนำมากำหนดเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม เพื่อให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ ทั้งนี้ในการกำหนดนโยบายการปกครองของโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อช่วยในการกำหนดนโยบายที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ได้อย่างถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางและข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่ใช้ในการดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสาขาส่งเสริมการเกษตร เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนานโยบายการปกครองของโรงเรียนให้ได้มาตรฐานเป็นแนวทางเดียวกัน และประสบผลสำเร็จในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างดี ดังนี้

1. ด้านวิชาการ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนว่า การศึกษาหาความรู้ในห้องสมุดครูให้คะแนนความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การให้ความร่วมมือของนักเรียนในการทำกิจกรรมทางวิชาการกับทางโรงเรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ ความกระตือรือร้นในการศึกษาความรู้ใหม่ ๆ โรงเรียนส่งเสริมการเรียนการสอนโดยแทรก คุณธรรม จริยธรรม ในกระบวนการวิชา ความสามารถในการปฏิบัติงานในโรงฝึกงานและในห้องเรียนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ครูนิเทศฝึกงานเป็นผู้ทดสอบนักเรียนหลังจากฝึกงานครบตามกำหนดเวลา การปฏิบัติตามของผู้เรียนตามระเบียบวินัยของการใช้โรงฝึกงานครูให้คะแนนพฤติกรรมความสนใจเรียน

2. ด้านภายในโรงเรียน ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนว่าความร่วมมือของผู้เรียนในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียนผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนแต่งกายผิดระเบียบครั้งแรกถือเป็นความผิดไม่ร้ายแรง โดยให้ครูเป็นผู้ว่า

กล่าวตักเตือน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนต่างชั้นปีกันทะเลาะวิวาทกันภายในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พักการเรียน การปฏิบัติของผู้เรียนตามนโยบายการป้องกันยาเสพติดโรงเรียน ต้มสุรา ของมีเมา เสพยาเสพติด ภายในโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษพักเรียน จำหน่ายยาเสพติดให้โทษร้ายแรงภายในบริเวณ โรงเรียนต้องได้รับโทษพ้นสภาพการเป็นนักเรียน

3. ด้านภายนอกโรงเรียน ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนว่าการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนของสถานศึกษาอื่นหรือบุคคลอื่นต้องรับโทษให้พักการเรียน ความร่วมมือกับนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับระยะเวลาการเดินทางกลับบ้าน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน การแต่งกายของผู้เรียนตามระเบียบภายนอกโรงเรียน กิริยามารยาทของนักเรียนในขณะที่เดินทางกลับบ้าน สู้บบุหรี่ เสพของมีเมา หรืออยู่ในสภาพมีเมาในเครื่องแบบนักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์ การให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง ลักทรัพย์ บังคับ ชูเชื้อน ยุยง ส่งเสริมหรือชักชวนก่อความไม่สงบขึ้นภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับอื่น ๆ
2. ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน
3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. ระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา. หน้า13.ม.ป.ท., 2529
- กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการดำเนินงานโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532. อัดสำเนา.
- กองบัญชาการตำรวจนครบาล. เด็กและเยาวชนกับปัญหาอาชญากรรม. หน้า 9. กรุงเทพฯ : กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2521.
- โกเมศ กาบแก้ว. เจตคติของนักเรียนนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่ก่อการทะเลาะวิวาทที่มีต่อสภาพภายในสถานศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. หน้า 64 ปรินิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- เรื่องเดียวกัน, หน้า 73. 2541
- กฤษฎา แจ่มโสมณ. การศึกษาทัศนะของผู้บริหารเกี่ยวกับพฤติกรรมการบกพร่องทางวินัยโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน . หน้า 5. ม.ป.ท., 2536.
- การศึกษาเอกชน ,สำนักงาน. คู่มือการบริหารงานเอกชน เรื่องการบริหารงาน. หน้า 3. เอกสารวิชาการเลขที่ กส. 2532/3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. หน้า 21. ม.ป.ท. ,2535.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. การจัดการโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ. หน้า 13 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. แนวทางแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาท . หน้า 1. ม.ป.ท., 2541 – 2542.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน,สำนักงาน. เอกสารประกอบการประชุมคณะรัฐมนตรี “ นโยบายและแนวทางในการอุดหนุนโรงเรียนเอกชน” . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.
- คู่มือนักศึกษา ปวช โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค . หน้า 139. ม.ป.ท. 2542.
- คู่มือนักศึกษาโรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี . หน้า 56. ม.ป.ท. 2542.
- คู่มือผู้ปกครอง – นักเรียนนักศึกษา โรงเรียนกองทัพกอบกู้เอกราชส.ทบ. หน้า108. ม.ป.ท.2542
- จรรยา สุวรรณทัต. ประมวลบทความความทางวิชาการที่บรรยายในโอกาสต่าง ๆ ภายในประเทศ . หน้า 260 –261.กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2526

- จิระ หงส์ดามรงค์. “ การศึกษา: ยุทธวิธีพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการพัฒนาประเทศ,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 23 ฉบับพิเศษ 1,2 2532 : 118
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. การพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน. หน้า 40 - 48. ม.ป.ท., 2525.
- ชัยพร วิชชาวุธ . การวิจัยเชิงจิตวิทยา. หน้า 1 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2523.
- ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์. การสอนวิชาทฤษฎีการจัดการปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี, 2528.
- ชวนชม หอมคำกุล. การบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528 อัดสำเนา.
- ชุดา จิตพิทักษ์ . พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. หน้า 2 กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2525.
- เชาวน์ มณีวงษ์ . การบริหารกิจการนักเรียน. หน้า 115. ม.ป.ท. 2541.
- ดวงกมล เวชบรรยางรัตน์และคณะ. เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไปหน่วยที่ 1 – 7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า 79 – 81 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ทองหล่อ สุวรรณภาพ. จิตวิทยาวัยรุ่น. อุบลราชธานี : วิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2531.
- ธนู แสงวงศ์ศักดิ์. ข้อคิดในกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิทยาจารย์ ธันวาคม, 2513
- “แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับปริญญา,” รวมบทความความอาชีวศึกษา หน้า 60 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิทยากร, 2517.
- บุญรอด บุญศรีสมฤทธิ์ ปัญหาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา. หน้า 35-39. 2526.
- บรรพต วีระสัย สังคมมานุษยวิทยา. หน้า 15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524.
- ผดุง อารยะวิญญู. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ม.ป.ป.
- พงษ์ศักดิ์ บุญญะสิทธิ์. การศึกษาสภาพ ความต้องการแรงงานช่างอุตสาหกรรมและแนวโน้มของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี. หน้า 6 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2541.
- พนัส หัสนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. หน้า 196 กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- ยนต์ ชุ่มจิต. ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534 : อัดสำเนา.
- รุ่ง ธรรมสละ. พฤติกรรมของครูช่างอุตสาหกรรมตามความคิดเห็นของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2541. อัดสำเนา.
- วัลภา อีสริยวงศ์. จิตวิทยาวัยรุ่น. หน้า 187. นครปฐม, 2530.

- วัฒนา พัทธราวิช. จิตวิทยาวัยรุ่น. หน้า 283-286 กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2530.
- วิชัย ดันศิริ. ประสิทธิภาพของอาชีวศึกษา. หน้า 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2538.
- วิจิตร วุฒบางกูร. อาคารสถานที่. กรุงเทพฯ : ขนิษฐาการพิมพ์, 2524.
- วิจิตร ศรีสอาน. "สรุปสาระคำบรรยายของ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น," รายงานสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรมหาวิทยาลัยขอนแก่น 8-11 มิถุนายน 2521. อัดสำเนา.
- วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา. รูปแบบการพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรมของประเทศไทย. หน้า 62-64. ม.ป.ท., 2531.
- วินิช บุญอยู่. การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา
- ศึกษานิเทศ. เขตการศึกษา 12, สำนักงาน. ความต้องการคุณลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. 2532.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. หน้า 21. 2535
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2476. อัดสำเนา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. แผนพัฒนาการศึกษาการศึกษาเอกชน. ฉบับที่ 7 หน้า 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2535.
- สำนักงานงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางและมาตรการร่วมกันในการพัฒนาวิทยุนักเรียนนักศึกษาในส่วนกลาง. หน้า 2. รายงานการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา ครั้งที่ 2 , 2534.
- สำนักงานจังหวัดปทุมธานี. แผนการลงทุนจังหวัดปทุมธานี. ปทุมธานี : สำนักงานจังหวัดปทุมธานี, 2537. อัดสำเนา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. หน้า 5. 2535.
- สวัสดิ์ ชัยโอภาส บริการแนะแนวกับการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษา. หน้า 13-18 วารสารแนะแนว, 2513.
- สายเดือน ดันตกานต์ การศึกษาความเหมาะสมของระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายและความประพฤติ กรณีความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน และวิธีการลงโทษนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนหัวหน้าชั้น ในสถานศึกษาสังกัดกรม อาชีวศึกษา และสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

- เอกชน เขตการศึกษา 7. หน้า 59 ปริญญาณิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2525.
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- สุนทร โคมิน การพัฒนาแนวคิดและทฤษฎี จิตวิทยาสังคม. หน้า 126 กรุงเทพฯ : เอรวิณ
การพิมพ์, 2522.
- สุพจน์ แสงโรจน์. การศึกษาสภาพสาเหตุและแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของนัก
ศึกษา สายช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คอ. ม. นนทบุรี : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2536 . อัดสำเนา.
- สุรจิตรา โพธิบุตร. การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9.
กรุงเทพฯ : ปริญญาณิพนธ์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. 2533. อัดสำเนา
- สุโท เจริญสุข หลักจิตวิทยาและการพัฒนามนุษย์. หน้า 69 กรุงเทพฯ : เกษมสันต์การพิมพ์,
2525.
- _____. จิตวิทยาวัยรุ่น. ชลบุรี : โอเดียนสโตร์, 2520.
- อนันต์ รัศมี. การจัดและบริหารโรงฝึกงาน กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.
2530 : อัดสำเนา
- Best, John W . , Reserch in Education . 4th ed .P. 2561. Englewood Cliffs , New Jersey
: Prentice – Hall , 1981.
- Carter, Victior Good. Dictionary of Education. 3rd ed . P. 645. New York : Mc Graw –
Hall , 1973.
- Lockin, Ralp Howard. “Institutional Tension: Amultiple Case Study of Four Campuses
Using the Transactional Analysis of Personality and Environment (TAPE),”
Abstracts . P.149 - A .1971.
- Munn , Norman L. Introduction of Psychology. P. 5 Boston : Houghton Mifflin . Co.,
1962.
- Robert , S.M Beliefs Associated With Smoking Intentions of College Women. P.90.
Bibliography on Smoking and Health , 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงจำนวนประชากรและขนาดโรงเรียน

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนครูผู้สอนในระดับวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม

ลำดับที่	รายชื่อโรงเรียน	ขนาด	จำนวน
1	เทคนิควิทยา	เล็ก	25
2	เทคโนโลยีปิ่นมณฑล	“...”	25
3	เทคนิคบูรณพนธ์	“...”	25
4	โปลีเทคนิคพนิชย์กรุงเทพ	“...”	25
5	เทคนิคพระรามหก	“...”	25
6	อาชีพเฉลิมสาสน์	“...”	25
7	เทคโนโลยีดุสิต	“...”	30
	รวม		180
8	เซนต์จอห์นเทคโนโลยี	กลาง	40
9	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	“...”	40
10	ดอนบอสโก	“...”	50
11	เทคโนโลยีบางกะปิ	“...”	40
12	ไทยโปลีเทคนิค	“...”	40
13	เทคโนโลยีบ้านครู	“...”	50
14	กุลสิริเทคโนโลยี	“...”	40
15	มินบุรีโปลีเทคนิค	“...”	40
	รวม		370
16	กองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขส.ทบ.	ใหญ่	80
17	เกษมโปลีเทคนิค	“...”	80
18	เทคโนโลยีอุตสาหกรรมกรุงเทพ	“...”	80
19	เทคโนโลยีกรุงเทพ	“...”	120
20	เทคโนโลยีกรุงธน	“...”	80
21	เทคโนโลยีไทยสุริยธรรมอินทรา	“...”	100
22	ช่างฝีมือปัจจัยวิทยา	“...”	80
23	เซนต์จอห์นโปลีเทคนิค	“...”	80
24	เทคโนโลยีสยาม	“...”	100
25	พระรามหกเทคโนโลยี	“...”	100
	รวม		900

ภาคผนวก ข
หนังสือหน้าและแบบสอบถาม

ที่ ทม 1012/๐๔/๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ มีนาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเซนต์จอห์นโบลิเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายพจน์ พงศ์ศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันธกุล และ อาจารย์ ดร.กุศล อิศกุล เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ครูผู้สอนวิชาชีพและวิชาสามัญ ระดับ ปวช. สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 80 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของนักเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายพจน์ พงศ์ศรี ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664 โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐ ๔๔3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มีนาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าฝ่ายศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายพจน์ พงศ์ศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์ ดร.อุบวิทย์ สุวคันธกุล และ อาจารย์ ดร.กุศล อิศดุลย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายสุรพงษ์ ศรีวินิจ ศึกษานิเทศก์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายพจน์ พงศ์ศรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทบ 1007/ ๐1๑9

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ประธานบริหารการศึกษา ภาคค่ำ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายพจน์ พงศ์ศรี นิสิตปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ดร.อุบวิทย์ สุวคันชกุล และ ดร.กุศล อิศกุล เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ปัญญา ผิวเกลี้ยง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายพจน์ พงศ์ศรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644, 5646

ที่.....หม 1007/ ๐154.....วันที่.....13 มกราคม 2543

เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายพจน์ พงศ์ศรี นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี คร.อุบวิทย์ สุวคันธกุล และ คร.กุศล อีสกุลย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุจิตต์ รักย์เฝ้า และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายพจน์ พงศ์ศรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน โปรดตอบให้ตรงความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด ผลในการวิจัยไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน หรือสถานศึกษาของท่านแต่อย่างใด เพราะว่าการวิเคราะห์จะสรุปผลเป็นรวม และคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการปรับปรุงการปกครองของโรงเรียนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. แบบสอบถามความคิดเห็น ที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. นโยบายการปกครองของด้านวิชาการ.
2. นโยบายการปกครองของภายในโรงเรียน
3. นโยบายการปกครองของภายนอกโรงเรียน

ตอนที่ 3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ
2. พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน
3. พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

คำตอบของท่านทุกข้อ จะถือเป็นความลับ จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในกรอบ [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. วุฒิการศึกษา

- [] ต่ำกว่าปริญญาตรี
- [] ปริญญาตรี
- [] สูงกว่าปริญญาตรี

2. หน้าที่การสอน

- [] ประเภทวิชาชีพ
- [] ประเภทวิชาสามัญ

3. ประสบการณ์การทำงาน

- [] น้อยกว่า 5 ปี
- [] ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- [] มากกว่า 10 ปี

4. ขนาดของโรงเรียน

- [] ขนาดเล็ก (มีนักเรียนระหว่าง 1-400 คน)
- [] ขนาดกลาง (มีนักเรียนระหว่าง 401-800 คน)
- [] ขนาดใหญ่ (มีนักเรียนตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2. แบบสอบถามความคิดเห็น. ที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. นโยบายการปกครองของด้านวิชาการ.
2. นโยบายการปกครองของภายในโรงเรียน
3. นโยบายการปกครองของภายนอกโรงเรียน

คำชี้แจง จากการที่ท่านได้เข้ามาทำการสอนในโรงเรียนแห่งนี้ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ. นโยบายการปกครองของโรงเรียนอย่างไร. โปรดประเมินให้ตรงกับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน ดังต่อไปนี้

1. นโยบายการปกครองของโรงเรียนในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ดีมาก
โปรดเขียนเครื่องหมาย. / ลงในช่อง **มาก**
2. นโยบายการปกครองของโรงเรียนในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ดี
โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง **ดี**
3. นโยบายการปกครองของโรงเรียนในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า พอใช้
โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง **พอใช้**
4. นโยบายการปกครองของโรงเรียนในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ไม่ดี
โปรดเขียนเครื่องหมาย. / ลงในช่อง **ไม่ดี**

นโยบายการปกครอง	ความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านวิชาการ				
1. ครูให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน.....				
2. นักเรียนที่มีเวลาเรียนไม่ครบตามกำหนดจะไม่มีสิทธิเข้าสอบในวิชานั้น.....				
3. โรงเรียนส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ในขบวนการวิชา.....				
4. ครูฝ่ายปกครองสามารถระงับสิทธิในการเข้าสอบของนักเรียนที่กระทำความผิดได้.....				
5. ครูตัดคะแนนพฤติกรรมในแต่ละรายวิชาในกรณีนักเรียนประพฤติผิดนอกเวลาเรียน				
6. ครูให้คะแนนความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย.....				
7. ครูให้คะแนนพฤติกรรม ความสนใจเรียน.....				
8. นักเรียนทุจริตในการสอบจะต้องถูกลงโทษให้ตกในวิชานั้น.....				
9. โรงเรียนจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ.....				
10. ครูนิเทศฝึกงานเป็นผู้ทดสอบผู้เรียนหลังจากฝึกงานครบตามกำหนดเวลา.....				

นโยบายการปกครอง	ความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านภายในโรงเรียน				
1. แต่งกายผิดระเบียบครั้งแรกถือเป็นความผิดไม่ร้ายแรงโดยให้ครูเป็นครูเป็น.....				
2. สวมบุหรี่ยภายในบริเวณโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษการตัดคะแนนความประพฤติ.....				
3. ทะเลาะวิวาทกันภายในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....				
4. เล่นการพนันภายในบริเวณโรงเรียนครั้งที่ 2 ต้องได้รับโทษการพักการเรียน.....				
5. ดื่มสุรา ของมีเนเมา เสพยาเสพติด ภายในบริเวณโรงเรียน ต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....				
6. จำหน่ายยาเสพติดให้โทษร้ายแรงภายในบริเวณโรงเรียน ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
7. พกพาอาวุธต้องห้ามเข้ามาในโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
8. เป็นหัวหน้าก่อการประทุ้วง ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
9. ถูกพักการเรียนเกิน 2 ครั้ง ใน 1 ปี การศึกษาไม่ว่ากรณีใด ต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
10. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน.....				

นโยบายการปกครอง	ความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านภายนอกโรงเรียน				
1. ลัทธิพหุภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
2. เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือในที่ที่โรงเรียนมีคำสั่งห้ามต้องได้รับโทษตัดคะแนนความประพฤติ.....				
3. ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนของสถานศึกษาอื่น หรือบุคคลอื่น ต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....				
4. ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์.....				
5. สูบบุหรี่ย ในเครื่องแบบ นักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์.....				
6. เสพของมีเงินเมา หรืออยู่ในสภาพอาการมีเงินเมาในเครื่องแบบนักเรียนภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์.....				
7. พกพาอุปกรณ์การเรียนโดยเจตนาใช้เป็นอาวุธภายนอกโรงเรียน ต้องได้รับโทษให้พักการเรียน.....				
8. ก่อคดีอาญากรรมภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
9. บังคับขู่เข็ญ ยุยง ส่งเสริม หรือชักชวน ก่อความไม่สงบขึ้นภายนอกโรงเรียนต้องได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน.....				
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปกครองภายนอกโรงเรียน.....				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการ.
2. พฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียน
3. พฤติกรรมของนักเรียนภายนอกโรงเรียน

คำชี้แจง จากการที่ท่านได้เข้ามาทำการสอนในโรงเรียนแห่งนี้ท่านมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักเรียนอย่างไร. โปรดประเมินให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมของนักเรียน ในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ดีมาก
โปรดเขียนเครื่องหมาย. / ลงในช่อง **มาก**
2. พฤติกรรมของนักเรียน ในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ดี
โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง **ดี**
3. พฤติกรรมของนักเรียน ในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า พอใช้
โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง **พอใช้**
4. พฤติกรรมของนักเรียน ในข้อใด. ท่านมีความคิดเห็นว่า ไม่ดี
โปรดเขียนเครื่องหมาย. / ลงในช่อง **ไม่ดี**

พฤติกรรมของนักเรียน	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านวิชาการ				
1. ความตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน.....				
2. ความตั้งใจในการเรียนขณะครูทำการสอน.....				
3. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย.....				
4. ความเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการที่ครูได้สอน.....				
5. ความกระตือรือร้นในการศึกษาความรู้ใหม่ ๆ ของนักเรียน.....				
6. การให้ความร่วมมือกันระหว่างนักเรียนกับ นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ.....				
7. การให้ความร่วมมือของนักเรียนในการทำ กิจกรรมวิชาการกับทางโรงเรียน.....				
8. การศึกษาหาความรู้ในห้องสมุด.....				
9. การปฏิบัติงานของผู้ฝึกงาน.....				
10. ความสามารถในการปฏิบัติงานในโรงฝึกงาน และในห้องเรียนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้.....				

พฤติกรรมของนักเรียน	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านภายในโรงเรียน				
1. การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด.....				
2. ความรับผิดชอบของนักเรียนในการใช้สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน.....				
3. การให้ความร่วมมือของผู้เรียนในขณะที่มีกิจกรรมภายในโรงเรียน.....				
4. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนต่างชั้นปีกัน.....				
5. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน.....				
6. ความอ่อนน้อมต่อครูผู้สอนคนอื่นที่ไม่ได้สอนผู้เรียน.....				
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการกำหนดนโยบายการปกครองภายในโรงเรียน.....				
8. การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการติดต่อกับแผนกธุรการของโรงเรียน.....				
9. การให้ความร่วมมือของนักเรียนในการดูแลรักษาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน.....				
10. การปฏิบัติของนักเรียนตามนโยบายการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียน.....				

พฤติกรรมของนักเรียน	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี
ด้านภายนอกโรงเรียน				
1. การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบภายนอกโรงเรียน.....				
2. กริยามารยาทของนักเรียนในขณะที่เดินทางกลับบ้าน.....				
3. ความร่วมมือกับนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับระยะเวลาการเดินทางกลับบ้าน.....				
4. การให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง.....				
5. การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและสารวัตรนักเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ภายนอกโรงเรียน.....				
6. การให้ความร่วมมือกับครูของโรงเรียนผู้ทำหน้าที่ดูแลพฤติกรรมผู้เรียนภายนอกโรงเรียน.....				
7. การแต่งเครื่องแบบนักเรียนไปในสถานที่ที่เหมาะสม.....				
8. การปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการที่นักเรียนฝึกงาน.....				
9. การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในการเดินทางไปทัศนศึกษานอกสถานที่.....				
10. การทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างโรงเรียน.....				

ภาคผนวก ค
ตารางค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 13 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

นโยบายการปกครอง										พฤติกรรมของนักเรียน									
ด้านวิชาการ		ด้านภายในโรงเรียน		ด้านภายนอกโรงเรียน		ด้านวิชาการ		ด้านภายในโรงเรียน		ด้านภายนอกโรงเรียน		ด้านวิชาการ		ด้านภายในโรงเรียน		ด้านภายนอกโรงเรียน			
ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α	ข้อ	α		
1	.9594	1	.9592	1	.9589	1	.9592	1	.9586	1	.9586	1	.9592	1	.9586	1	.9591		
2	.9592	2	.9592	2	.9595	2	.9586	2	.9589	2	.9589	2	.9586	2	.9589	2	.9588		
3	.9590	3	.9591	3	.9594	3	.9589	3	.9587	3	.9587	3	.9589	3	.9587	3	.9592		
4	.9589	4	.9590	4	.9588	4	.9586	4	.9587	4	.9587	4	.9586	4	.9587	4	.9584		
5	.9583	5	.9586	5	.9594	5	.9587	5	.9589	5	.9589	5	.9587	5	.9589	5	.9590		
6	.9593	6	.9590	6	.9593	6	.9587	6	.9593	6	.9588	6	.9587	6	.9588	6	.9592		
7	.9591	7	.9590	7	.9593	7	.9583	7	.9593	7	.9583	7	.9583	7	.9587	7	.9593		
8	.9587	8	.9589	8	.9594	8	.9595	8	.9594	8	.9595	8	.9595	8	.9591	8	.9592		
9	.9592	9	.9590	9	.9591	9	.9590	9	.9591	9	.9590	9	.9590	9	.9587	9	.9589		
10	.9592	10	.9585	10	.9594	10	.9594	10	.9594	10	.9594	10	.9594	10	.9589	10	.9593		

ค่าแสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายพจน์ พงศ์ศรี
เกิดวันที่	18 ตุลาคม 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	173/2 หมู่ที่ 7 ตำบลหลักหก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 12000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	พนักงานระบบงานคอมพิวเตอร์ 2 โรงงานชลประทานซีเมนต์ (ตาคลี) จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง จากโรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2533	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง จากโรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2535	ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมไฟฟ้าอุตสาหกรรม วิทยาลัยครูพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2543	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2536 – 2540	อาจารย์ทำการสอนแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค. กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2540 – 2541	หัวหน้าแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค. กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542-ปัจจุบัน	พนักงานระบบคอมพิวเตอร์ 2 โรงงานชลประทานซีเมนต์ (ตาคลี) จำกัด จังหวัดนครสวรรค์

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรม
ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พจน์ พงศ์ศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา
พฤษภาคม 2543

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ พฤติกรรมทางด้านวิชาการ พฤติกรรมภายในโรงเรียน พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักเรียนกับนโยบายการปกครองของโรงเรียน โดยมีประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรมศึกษา โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 1,220 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน อยู่ในระดับพอใช้ คือ พฤติกรรมด้านวิชาการ พฤติกรรมภายนอกโรงเรียน และพฤติกรรมภายในโรงเรียนตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อนโยบายการปกครองของโรงเรียน อยู่ในระดับดี คือ ด้านภายในโรงเรียน ด้านภายนอกโรงเรียน ด้านวิชาการตามลำดับ
2. พฤติกรรมของนักเรียนด้านวิชาการกับนโยบายการปกครองของโรงเรียนด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์กัน ส่วนพฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน กับนโยบายการปกครองของโรงเรียนด้านภายในโรงเรียนและด้านภายนอกโรงเรียน สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**THE OPINIONS OF TEACHERS CONCERNING SCHOOL GOVERNING POLICY
TOWARDS STUDENTS' BEHAVIOR OF INDUSTRIAL VOCATIONAL
CERTIFICATE OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK METROPOLIS.**

AN ABSTRACT

BY

POJ PONGSRI

**Presented in Partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education Degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University**

May 2000

The purposes of this study was three-fold. First, it aimed to investigate teachers' opinion toward students' behavior of industrial vocational certificate of private vocational schools in Bangkok Metropolis, according to three aspects as academic behavior, in-school behavior and out-school behavior, second, to examine teachers' opinion concerning school governing policy in three aspects as academic, in school and out-school affair, and third to find the relationship between students' behavior and school governing policy. The population comprised 1,220 teachers at industrial vocational certificate level of private vocational schools. Rating-scale questionnaire was administered then data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and correlation.

The results revealed that :

1. Teachers' opinion toward students' behavior was at a medium level on academic behavior, out-school behavior and in-school behavior, respectively.

2. Teacher opinion toward school governing policy was at a high level on in-school, out-school, and academic affair, respectively

3. There was a correlation among students' academic behavior and school policy on academic affair at .01 level, whereas there was no correlation among students in and out-school behavior and school governing policy on in and out-school.